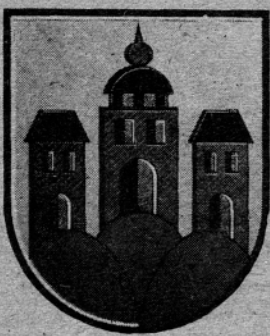

REČICA OB SAVINJI

MOZIRJE

Savinjske

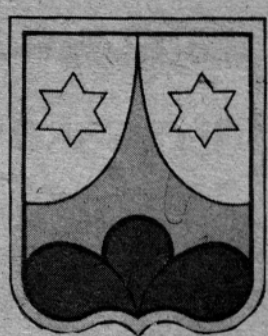
Leto XV
Številka 11
November 1985

NOVICE

Glasilo socialistične
zveze delovnega ljudstva
občine Mozirje

LJUBNO

GORNJI GRAD

Ravnodušnost ali kaj?

Večkrat smo priča nesklepčnosti skupščin samoupravnih interesnih skupnosti, posebno družbenih dejavnosti. Včasih letijo glede tega kar vsevprek opazke, ki so precej na pamet in povsem neustrezne. Kritiziramo nekatere, ker ne hodijo na seje, druge spet, ker so tiho in ne izražajo stališč svoje delegatske sredine in še bi lahko naštevali. Skratka, spet iščemo vzrok za stanje pri ljudeh, ki so največkrat pripravljeni delati in se družbeno uveljavljati.

Verjetno se nihče doslej še ni poglobil v izvor vsega tega. Ta namreč ni toliko v ljudeh — delegatih, kot v vsebini sej in dejanskemu dogajanju na njih. Lahko bi se vprašali, zakaj ni tako na zborih občinske skupščine, pa so tam delegati tudi ljudje enakih lastnosti in iz iste sredine. Torej mora le tičati zajec za drugim grmom!

Gotovo je nekaj tudi v zapletenosti načina delegatske dejavnosti. Preveč sej, premalo možnosti za povratne informacije in še marsikaj bi lahko navedli kot vzrok za delegatsko mlačnost.

Verjetno pa ne bo nič novega, če povemo, da je poglavitni vzrok v vsebinskem delu skupščin samih. Saj delegati so navedeni leta dolgo poslušati prepiranje med člani koordinacije neke skupnosti in izvajalci za sredstva, ki so temu ali onemu potrebna in če jih ne bo se bo vse podrla... Takšnega nategovanja se seveda še tako dobrohoten delegat naveliča. Beseda uporabnikov pa kot da je ni! Kot da ne predstavljajo enakopravne partnerja pri svobodni menjavi. Kot da niso prav oni subjekt vseh dogajanj, ne pa le objekt, ki lahko kvečjemu posluša, prav pa je da molči. Saj se v visokodoneče, skoraj znanstvene razprave izvajalcev sploh ne more vključiti, pa se tudi nima zakaj, saj je njihov glas tako močan, da preglasi vse ostale...

Na Komiteju za družbene dejavnosti se očitno tega zavedajo, zato bodo zagotovili drugačne odnose, ki bodo bodočim delegatom zagotovili njihov glas in izražanje volje delegatske baze na skupščinah SIS. Takrat pa ne bo težav s sklepčnostjo!

Mala hidroelektrarna Klobaša

Bitka na življenje in smrt

Iz zapisa Alojza Požurna Poslednji boj Savinjskega bataljona smo povzeli del, ki opisuje zadnjo bitko Veličkove čete.

Naslednja dva dni so se bori razživel v običajnem tabornem življenju. Ujeti verman — klicali so ga za Tigra — si je s svojim zadržanjem in zgovornostjo na vso moč poskušal pridobiti njihovo zaupanje. Ko pa so ga vzeli s seboj v akcijo, jim je v temni noči pobegnil. Štab se je sicer iz previdnosti takoj odločil za premik proti Menini planini, a je bilo že prepozno. Sovražnik je namreč spričo čedalje drzejših partizanskih napadov in pa svoje dobro organizirane obveščevalne službe že v noči na 7. november zbral proti Savinjskemu bataljonu poleg orožništva, vermanšafta in vojske iz bližnje in daljnje okolice še dva bataljona 19. policijskega polka ter 1. in 3. orožniško rezervno motorizirano četo »Alpenland«.

Po prvem spopadu partizanske predhodnice pri prelazu Lipi se je bataljon vrnil ter se na Krešici vrh Krefljeve domačije uredil na obrambne položaje v visoki travi med redkimi smrekami, šotori in leševjem. Moralo je biti okrog enajstih dopoldne, ko so se proti partizanskemu oporišču pričele zgrinjati v vedno večjem številu, bliže in bliže, sovražnikove skupine.

Prvi na sovražnika ustrelili mitraljezec 1. čete Slavko Pintar-Robin, takoj za njim pa še Jože Peskar-Fric iz 3. čete. Kljub rafalom se nekaj sovražnikov kar zaletel v ogenj. Razvij se divji spopad. Povsod grmenje in pokanje, napadajoči Nemci se mečejo ob tla, se zopet dvigajo, kričijo, streljajo, mečejo bombe. Trikrat se zaletijo v napad, a ne prodrejo. Kmalu začne še z lahimi minometi in tromblonkami. Tu in tam bolestni kriki ranjencev. Od nekega povelja za umik. Nekateri se že dvigajo, a jim komisar Tomaž ukaže nazaj na položaje. Sovrag pa se nevarno približuje. Sedaj se skušajo borci obraniti z ročnimi bombami. Položaji se redčijo, primanjkuje strelj-

va. To je najhujša zagata. V tem trenutku se štab le odloči za preboj glavnine proti Menini planini, za skupen preboj s položajem druge, Džekove čete. Nemci seveda opazijo premike na partizanski strani in še srditeje udarijo tja, kjer skorajda ni več partizana. Udarjajo tudi po umikajočih se. Najhujši pritisk je nasproti 1. in 3. čete, kjer se sovražnik končno le zagostil proti vrhu. Tam se zbira bataljon za prebojni juriš. Oni s severne strani pa že ne morejo več navzgor do glavnine — odrezani so. Povelj sploh ni več slišati. Tedaj se skupina kakih desetih borcev prva kot klin zareže v sovražnikove vrste. Sklonjeni, eden za drugim, se z vso ihto požene v dolino, in so rešeni. Sovražni ogenj jim zaradi silovitega naleta ne pride več do živega.

Prhnejo v gozd pa naprej v greben.

Veličkova četa vztraja na položajih. Krije umik glavnine. Zanj najbrž ni več izhoda, je popolnoma obkoljena.

V ostrem boju vpije komandir Lojze Hafner-Veličko, naj štedijo s strelivom. Nemci so tik ob njih. Samo ne živ pasti v njihove roke! Čedalje jasneje postaja, da ne bo moč dolgo zdržati. Prigovarjajo komandirju, naj ukaže jurišati v preboj. A jih zavrne, da brez komande ni umika. Bliža se grozni konec. Streliva zmanjkuje, strojnica utihne, ogenj povsod pojenjuje. In Nemci se oblegancem reže približujejo, počasi, a zagotovo, z vseh strani. Izgledajo kot zverine. Partizani in Nemci, oboji skočijo pokonci in se grabijo med seboj. Sovražnikov obroč je tako na gosto strnjen, da se bo le malokdo rešil skozenj. Začne se borba za življenje, z bajoneti, puškinimi kopiti, z rokami, z zobmi, mož na moža. Kdor bo močnejši, bo zmagal. Po vsakem borcu grabi že več Nemcev. Blisk se otepa kar treh. Opazi, kako spodnesejo

soborca Čata in ga vežejo. V tistem se Blisk reši Nemca, ki se z njim puli za puško, pritisne na petelina, se otepe še naslednjega, zatuli in se zažene iz gneče. Za bežim ne streljajo, v metežu bi zadeli svoje.

Dolgi skoki proti dolini. Rešen, čeprav ranjen nad kolenom se Veličko požene navzdol hkrati z zadnjim rafalom, in se reši. Igor s prestreljenimi prsti, ki mu kar visijo z roke. Vsak po svoje. Kitak in Marta sta že ob robu čistine, a ju obkolijo. Kitk odvrže bombo in odskoči med drevje, Marto pa zajamejo.

Ves spopad se je razvijal z izredno naglico. Odločati se je bilo treba iz trenutka v trenutek. Sam preboj ni trajal dalj kot kakih pet minut. Sovražnikova obkolitev je imela več obročev, po vsem okolišu pa je bilo še več zased. Medtem ko se je glavnina rešila le z enim mrtvim, je bilo med borci Veličkove čete, med drugimi skupinami ali posamezniki, ki so se prebijali v druge smeri, mnogo več žrtev. Sovražnik je ranjence večidel pobijal. Tiste, ki so mu padli v roke, je obvladal največ zato, ker jim je zmanjkalo streliva.

Po spopadu, ko se je že vse pomirilo, so se vermani in policisti zbrali pri Krefljevi domačiji. Tja so zvezli tudi mrtve partizane. V kaki uri so jih kar za noge navlekli okoli deset in jih polagali v vrsto na travo pred kletjo. Med njimi je bil tudi bivši komandant bataljona Janko Stariha, narodni heroj. Pet ujetih: Leopold Strela-Grega, Jurija Zlobka-Pera, Avgusta Hrovatina-Čata in Ivana Kastelica-Janeza ter partizanka Anico Pesko-Martó so z vrvjo povezali za vratove ter jih postavili ob klet, zadaj za mrtvimi partizani, ter jih fotografirali. Potem so jih odgnali na Vransko, od tam pa v celjske zapore. Naslednji dan so v Celje prepeljali tudi mrtve.

Ob dnevu republike

»Borba naših narodov in uspehi, ki smo jih dosegli na bojiščih s pomočjo narodnoosvobodilne vojske, so nam pridobili v naprednem svetu velike simpatije in ustvarili vse pogoje, da naši narodi uresničujemo svoje težnje-svobodno, resnično demokratično federativno Jugoslavijo«, je rekel na koncu svojega referata Tito na drugem zasedanju AVNOJ-a kjer so bili v slikovitem bosanskem mestu Jajcu nad slapovi reke Plive pod mogočno srednjeveško trdnjavo bosanskih kraljev pred 42. leti postavljeni temelji nove Jugoslavije.

Uresničile so se želje na smrt obsojenih slovenskih vojakov v Juden burgu pred koncem prve svetovne vojne: »Povejte doma, da smo umrli za svobodo naše domovine. Če bo iz tega prišla Jugoslavija, povejte vsem našo željo — naj bo to naša, svobodna in pravična Jugoslavija!« Uresničile so se večstoletne želje jugoslovanskih narodov, ki so stoletja čutili suženjske okove podrejenosti pod močnejšimi sosedmi in trepetali, da se kot mali narodi sploh obdržijo. Taki Jugoslaviji, ki so jo opredelili avnojski sklepi, so utrjevali pot in polagali temelje stotisoči borcev partizanov in vsi pošteti rodoljubi.

Ko se ozremo nazaj, na vse tisto, kar smo dosegli v teh letih, ugotovljamo, koliko prizadevanj, dela in odrekaj je bilo potrebno, da smo ustvarili pogoje za srečnejši jutri.

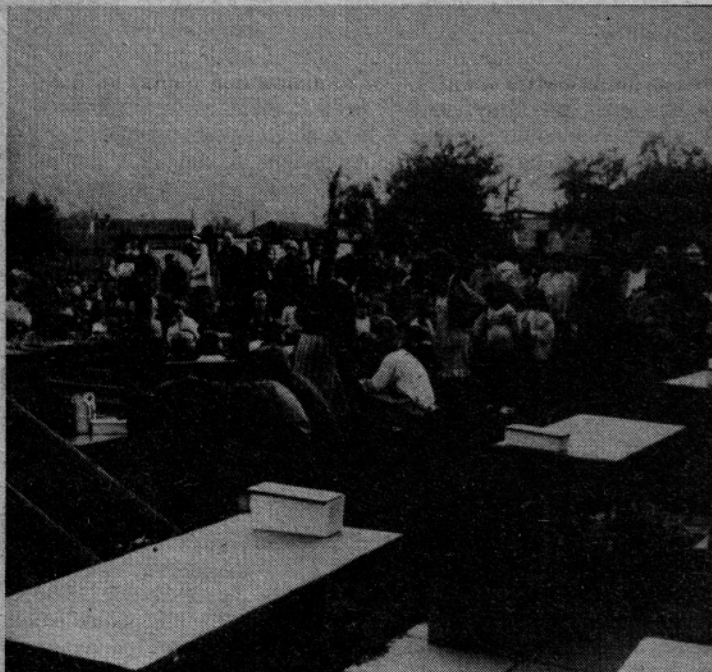
V zadnjem obdobju, ko nas tarejo hude gospodarske težave, so izročila II. zasedanja AVNOJ-a še posebno aktualna. Gospodarske težave razgaljajo stvari, ki so v času cvetoče gospodarske rasti izgledale mnogo manj pereče. Krizna obdobja spet krepijo nacionalizem, centralizem in unitarizem. Prav zaradi tega so avnojska izročila tako zelo aktualna tudi sedaj in bodo še dolgo, ker zelo jasno določajo položaj narodov in narodnosti. To je zlasti pomembno, ker jih nekateri razlagajo izkrivljeno in bi jih radi prilagodili svojim potrebam in željam. Zato so toliko bolj boleči izpadi nacionalizma in posameznih delih naše večnacionalne skupnosti in šovinistični izgredi na športnih terenih kakor je tudi nesmiselna polemika o tem ali smo Slovenci Slovani. Reševanje zadev v večnacionalni skupnosti mnogi razglašajo za neučinkovito. Zavedati se moramo, da federacija ni oblast, temveč oblika skupnega življenja. Ob urejanju problemov in odnosov v naši federaciji se pogosto dogaja, da je v nevarnosti prav to temeljno načelo ureditve življenja in odnosov naše večnarodnostne skupnosti.

Nihče pa si ne dela utvar, da je mogoče ta občutljiva vprašanja rešiti enkrat za vselej. Zato morajo še bolj kot kdajkoli prej priti do izraza besede, da je treba varovati bratstvo in enotnost kot punčico svojega očesa, na katere je tolikokrat opozarjal poglavitni tvorec avnojske Jugoslavije pokojni predsednik Tito.

Z. N.

Ob prazniku,
29. novembru
čestitamo
občanom!

Delovne in družbenopolitične organizacije, Skupščina občine Mozirje in njen izvršni svet, Samoupravne interesne skupnosti in uredništvo Savinjskih novic.

Zelo veselo so najmlajši pričakovali botro jesen v vrtcu Mozirje. Tudi letos se je zbralo veliko malčkov s svojimi starši, da bi si ogledali bogat spored, ki so ga nudili varovanci mozirskega vrtca.

Borčevska konferenca v Mozirju

Na seji občinske organizacije ZB NOV so obravnavali tudi delo v času od aprila do konca oktobra letos. Ugotovili so, da sta sekretariat in predsedstvo ZB NOV Mozirje opravila veliko dela in zagotovila povezavo med borci krajevnih organizacij v dolini. Saj so poskrbeli za udeležbo članov na številnih in pomembnih prireditvah. Kot primer naj navedemo, da je na proslavi 40. letnice zadnje bitke v Evropi na Poljani bilo okoli 450 nekdanjih borcev iz naše občine. Da so se srečanja nekdanjih internirancev in ukrajenih otrok v Mozirju udeležili množično, bilo jih je 82.

Da je bila udeležba na planinskem pohodu k partizanski bolnišnici pod Kernesom tudi s strani borčevske organizacije zelo dobra. Številni člani ZB so se udeležili tudi srečanja kurirjev za Štajersko v Melišah.

Proslava na Menini je dobro uspela po zaslugi prizadevnih prireditev v Novi Štifti, Bočni in Gornjem gradu. Brez dvoma pa je bil poseben dogodek, ki ga je pripravil občinski odbor ZB NOV Mozirje, namreč srečanje nekdanjih borcev za severno mejo 1918-19. Od 71 jih danes živi le še 5, vsi pa so se odzvali vabilu in prišli v Mozirje.

Že stalno srečanje borcev na Čreti je bilo tudi s strani borcev mozirskih organizacij dobro obiskano. Seveda pa je treba vedeti, da se borci, ki so vključeni v razne pododbore nekdanjih enot udeležujejo teh srečanj.

Dobro napredujejo priprave za postavitev spominskega obeležja 1942. let, ustreljenim 10 talcem v Radmirju.

Prav tako tečejo priprave za pisanje monografije o osvoboditvi Gornje Savinjske doline. Trenutno se zbira gradivo iz vseh razpoložljivih virov in se hranjuje v mozirskem arhivu. Delo na tem zahtevnem zgodovinskem pregledu dogodkov v dolini je prevzel znani zgodovinar dr. Milan Ževart.

Posebno skrb posvečajo zdravstveni rehabilitaciji borcev. Kot primer tega navajamo, da je letos zagotovljeno zdraviliško zdravljenje vsem nekdanjim borcem, ki so takšnega zdravljenja tudi potrební.

Vodstvo borčevske organizacije si prizadeva dalje urediti vse potrebno, da bi pridobili še eno prikolico v Atomskih toplicah pri Podčetrtku, kjer že imajo eno, ta pa je glede na zanimanje premalo.

Opozorili so pristojne tudi na nekatere nedorečene okoli varstva spomenikov NOB.

Potovala sem z vlakom bratstva in enotnosti

Vsaki dve leti odpelje Vlak bratstva v Srbijo, da obudimo spomine na težke vojne čase, ko so bratje Srbi odprli src sprejeli naše izgnance. Letos sem se z Vlakom bratstva odpeljala v Srbijo tudi jaz, ker sem bila izbrana na nagradnem natečaju.

Nad nepregledno nižino se je smehljalo jutranje sonce. Med zrelimi koruznimi polji je vozil Vlak bratstva. Z enega izmed njegovih številnih oken sem opazovala to čudovito žitnico Jugoslavije.

Prelepa polja so se kmalu začela spreminjati v vse številnejša naselja, ki so rasla in zrastle v prečudovito mesto Beograd. Na železniški postaji nas je pričakala množica ljudi. Igrala je godba, vihrale so zastave... Ljudje so se objemali in po licih so

jim tekale solze, ki so izražale iskreno ljubezen do svojih vojnihih tovarišev.

Znanci so se morali kmalu posloviti, saj je bivše izseljence čakalo še dolgo potovanje. Še nekaj ur smo lahko opazovali divjo lepoto srbske pokrajine, zdaj je bila nizka in rodovitna, zdaj se je v velikih skalnatih gmotah dvigala v velike hribe.

Ob progi so bile številne postaje in na vsaki so nas pričakali ljudje veselo in nestržno. Sprejemali so nas s smehom, od nas so se poslavliali s solzami.

Hvala ti, bratska Srbija, za vse veselje, solze in spomine!

Vesna Tlaker,
OŠ II. grupe odredov
Mozirje

Nepozabni spomini med prijatelji

V okviru rednih prireditev Vlada bratstva in enotnosti je tudi letos obiskala Čajetino delegacija iz Mozirja. Delegacija so sestavljali: Vlado Miklavc, predsednik ZB NOV, Zdravko Novak, sekretar OK SZDL in Tonka Šporin, sekretarka OK ZSMS.

Najmlajše je zastopala Vesna Tlaker, kot dobitnica nagrade za najboljši spis na temo Vlada bratstva in enotnosti.

Delegacijo so sprejeli v Čajetini predstavniki javnega življenja, pozdravili pa jih je Ljubiša B. Knežević, predsednik OK SZDL.

V času tridnevne bivanja je delegacija obiskala vrsto krajevnih skupnosti delovnih organizacij in spominskih obeležij. Med obiskanimi je bila tudi kmetijska zadruha Ljubiš, spoznali pa so tudi napore zasebnih kmetovalcev za napredek kmetijstva.

Ogledali so si tudi spominsko hišo Dimitrija Tučovića v Gostilju. Gostitelji so pač želeli delegaciji prikazati čimveč delovnega in kulturne

ga utripa Čajetine in njene okolice.

Na razgovorih v SO Čajetina so skupaj ugotovili, da že 25 let obujajo spomine na tragične dogodke zadnje vojne z akcijo Vlak bratstva in enotnosti in tako krepijo medsebojne vezi in bratstvo med obema narodoma. Slovensko ljudstvo se je takrat znašlo v težkem položaju in mnogi so v izgnanstvu našli svoje možnosti za preživetje. Obujeni spomini na tiste čase krepijo voljo do izgradnje naše samoupravne socialistične družbe.

Ob koncu obiska je Vlado Miklavc izrazil zahvalo za lep sprejem in poudaril nepozabno lepe vtise z Zlatibora in Čajetine na sploh. Želel je, da bi se mladi rod bolj vključeval v povezovanje med narodi v znamenju trajne vrednote bratstva in enotnosti med našimi narodi. Obenem pa je izrazil željo, da bi se obe občini še v naprej tako trdno povezovali na vseh gospodarskih in drugih poljih. Ob tej priliki so izmenjali pozornostna darila.

Velinka Bisić

Gasilski mimohod v Mozirju se je pričel z enoto praporov

Gasilsko slavlje v Mozirju

Že v prejšnji številki glasila smo opozorili na trideset letnico mozirske gasilske zveze in na njen pomen pri pospeševanju gasilstva v občini. Zveza deluje od maja 1955 dalje in uspešno povezuje naša društva v celoto.

Slavnost so obeležili s svečano sejo v dvorani mozirskega prosvetnega doma. Na njej so bili navzoči številni predstavniki javnega življenja in gasilskih zvez iz drugih občin.

Seveda pa je bila veličastna udeležba domačih gasilskih društev.

Predsednik zveze Franc Trbovšek je spregovoril zbranim in poudaril nekaj svetlih dogodkov iz zgodovine gasilstva v dolini.

Tu ima ta dejavnost globoke in stare korenine, kot bi lahko rekli, iz roda v rod!

Prvi »požarnobrambovci« so se uveljavljali že v času vladavine Jožefa II, ki je poskrbel za prve obvezne oblike požarne gasilstva v takratni Avstriji.

Po podatkih s katerimi razpolaga mozirski arhiv, je trški magistrat mozirski leta 1825 nabavil dve gasilski brizgalni in usposobil ustrezno moštvo za požarno brambo. Verjetno je tako bilo tudi po drugih trgih v dolini. V času med obema vojnama so se društva zelo razmahnila, žal pa je vojna iz vrst gasilcev terjala velike žrtve. Kar 88 gasilcev je padlo, v taboriščih pa jih je umrlo 21.

Vrzel je bila boleča, vendar pa je takoj po vojni pečica navdušencev obnavljala društva povsod kjer so že bila in ustanavljala nova, tam kjer ni bilo. Že 1948 je bila ustanovljena zveza v Šoštanju, kamor so spadala tudi naša društva. V takratni zvezi so delali z našega območja: Avgust Kranjc, Franc Babin, Ferdo Remic, Jože Brunet, ki je edini od naštetih dočkal obletnico in prisostvoval slavnostni seji.

V povorki so bili močno zastopani mladi gasilci

Leta 1955 je sedanja zveza združevala 15 društev, prvi predsednik je bil Avgust Kranjc, tajnik Stanko Podsedenshek, blagajnik pa Ivan Vajd. Ivan Blatnik je bil izvoljen za poveljnika. Le malo je še živelih gasilcev, ki so takrat delovali v organih zveze. Danes deluje v okviru zveze še vedno 15 društev z 1535 operativnimi člani in 251 članicami.

Gasilci imajo v svojih vrstah še 133 mladincev, 78 mladink in 306 pionirjev. Usposobljenost gasilcev dokazuje devet gasilskih častnikov in 91 nižjih častnikov. Razveseljivo je, da lahko trdimo, da je tretjina vseh prebivalcev tako ali drugače vključena v gasilske vrste. Opremljenost društev je sodobna in ustreza z malimi izjemami potrebam. Tudi domovi so v glavnem posodobljeni oziroma obnovljeni.

Ob tem velja poudariti veliko razumevanje za gasilstvo na vseh ravneh našega družbenega življenja. Prihujljenost med prebivalstvom pa je že kar zgledna. To se opazi v primerih, ko gasilci zbirajo sredstva za potrebe društev, pa tudi sicer.

Na seji so podelili plakete in priznanja. Plakete so dobili: zlate — Ivan Blatnik, Franc Blekač, Jože Brunet, Franjo Pukart, Franc Matjaž in Franc Hriberšek, srebrne — SO Mozirje, SIS za požarno varnost Mozirje, Hinko Čop, Stane Tominšek, Franc Markez in Anton Smolnikar.

Ob robu vsega bi lahko ugotovili, da je zanimanje za prireditve, kot je bila gasilska v Mozirju izredno skromno, če že ne ničeno! Gasilci so si prizadevali na svojo obletnico opozoriti tudi s parado po trgu, ki pa je bil žal prazen. Tudi v Savinjskem gaju, kjer so imeli vajo ni bilo nič boljše. Zanimivo, da pa gotovo takšna brezbriznost ne bi bila opazna v primeru, ko bi gasilce potrebovali...

O vzgojno varstvenem delu

Komite za družbene dejavnosti je za potrebe izvršnega sveta SO Mozirje pripravil gradivo v katerem med drugim obravnava tudi pogoje za delo v vzgojnovarstvenih ustanovah. Iz vsebine povzemamo naslednje.

Glede na število otrok v nekaterih skupinah, se pojavljajo problemi s prostorskimi pogoji in normativi. Igralnice so grajene za 20 otrok, v njih pa je 24 — 28 otrok. Seveda pa so tudi DE, v katere je vključeno manj otrok, kot pa so prostorske zmoglosti (Rečica, Luče, Solčava, Bočna). V DE Bočna je npr. vpisanih 14 otrok, od tega so le 4 v dnevnem varstvu, ostalih 10 pa obiskuje skrajšan 3 — 4 urni program. Dosti bolj racionalno bi bilo, da bi se ti štirje otroci, ki so v dnevnem varstvu, vozili v DE Šmartno ali Gornji grad, v DE Bočna pa bi se izvajali le 3 — 4 urni skrajšani program. Vzgojiteljica bi bila s tem razbremenjena v oddelku in bi lahko ostali del delovnega časa izkoristila za delo z otroki, ki niso vključeni v VVO.

Založenost z vzgojnimi sredstvi je slaba, še posebej primanjkuje avdiovizuelnih sred-

stev. DE tudi nimajo ustreznih igrišč za otroke.

Finančnih problemov v tem obdobju VVO nima, ker SOV Mozirje pokriva razliko, ki nastaja, ker starši ne pokrivajo 40% vzgojnine, kot je dogovorjeno na ravni republike. Prispevek staršev k vzgojnini je med najnižjimi v Sloveniji. Razlog je bojazen, da bi se vrtni izpraznili. Če bi starši prispevali 40% vzgojnine, bi npr. v oddelku jasli mesečno morali plačevati 8.924,- din vzgojnine, plačajo pa 3.500,- din. V te cene ni všteta prehrana.

Po SaS o uresničevanju socialnovarstvenih pomoči bi morali že s 1. majem 1985 uveljaviti prispevek staršev za vzgojnovarstveno dejavnost v višini 35% povprečnega mesečnega lanskega dohodka na družinskega člana. Pri nas, kakor tudi v drugih slovenskih občinah smo se opredelili za postopen prehod na ta prispevek, saj bi bil sicer prehod prehud.

Zaradi različnega števila otrok v oddelkih so najdražje sledeče DE: Bočna, Gornji grad, Rečica, Solčava, najcenejša pa je DE Šmartno.

Kako iz zadreg?

V naši zdravstveni skupnosti se že vrsto let srečujemo z gmotnimi težavami. Te so prisotne tudi letos. Glede na zahteve uporabnikov se je kaj težko omejiti na realne možnosti, ki nam jih dajejo sredstva s katerimi ta skupnost razpolaga.

Tudi IS SO Mozirje je razpravljalo o teh vprašanjih na temelju orisa stanja, ki ga je pripravil Komite za družbene dejavnosti. Iz tega gradiva povzemamo predloge komiteja za ublažitev položaja in sledeče besedilo.

Zaradi omenjenih finančnih sredstev so prisotne pri delu Koordinacijskega odbora precejšnje težave pri dogovarjanju in vsklajevanju programov zdravstvenega varstva. Finančno poslovanje skupnosti že vsa leta izkazuje negativni rezultat. V prvem polletju letošnjega leta je izkazana izguba v višini 15.427.000,- din. Nujno bi bilo zato uveljaviti že sprejete ukrepe za vskladitev potrošnje.

V ta namen bi bilo glede na zaostrene gospodarske razmere in omejene finančne možnosti, smotrno predvideti naslednje:

— zaostriti kriterije za pošiljanje v bolnišnice in v sodelovanju z bolnišnicami nadalje izvajati zdravljenje in nego bolnikov na domu,

— omejiti porabo zdravil z vidika količine in cene ter redno spremljati porabo zdravil,

— delovati v smislu preventivnega varstva ter večje samozaščitne dejavnosti uporabnikov,

— zaostriti normative pri izvajanju splošnega in zobozdravstvenega varstva in s tem intenzivnejše izkoriščati delovni čas,

— zmanjševati vse oblike dela izven rednega delovnega časa in uvesti cenejšje oblike,

— zdraviliško zdravljenje omejiti na strogo medicinsko indicirane primere, s povdankom na aktivni populaciji, varstva borcev NOV in pri tem upoštevati razpoložljiva finančna sredstva, pri razreševanju te problematike se je potrebno naslanjati na razpoložljive kapacitete počitniških domov in prikolice OZD

— z ustrezno organizacijo dela v zobozdravstvu odpraviti dolge čakalne dobe,

— aktivnejše sodelovanje združenega dela s splošno zdravstveno službo glede bolniškega staleža,

— širiti obseg neposredne menjave dela z organizacijami združenega dela,

— dosledno izvajati opredeljene samoupravnih aktov glede pravic in obveznosti uporabnikov (participacij, standardi zdravstvenih storitev,

— za pokrivanje predvidene izgube OZS v letu 1985 uporabiti presežke, ki bodo po oceni do konca leta znašali okoli 20 mio din, ob nespremenjeni sedanji prispevni stopnji.

Dolgoročni družbeni plan

Izvršni svet naše občine je na eni zadnjih sej obravnaval osnutek dolgoročnega družbenega plana naše občine Mozirje 2000. Osnutek je pripravil Razvojni center Celje, TOZD Planiranje. Vsebuje pa naslednja poglavja: Uvod, Cilji dolgoročnega razvoja občine Mozirje, Osnovne razsežnosti dolgoročnega razvoja občine Mozirje, Dolgoročne razvojne usmeritve v občini Mozirje, Strategija dolgoročnega razvoja in razvojne naloge na področju gospodarskega raz-

voja. Dolgoročna strategija socialnega razvoja in razvoja družbenih dejavnosti. Dolgoročna zasnova in strategija prostorskega razvoja in varstva okolja, Medobčinsko sodelovanje, Razvoj SLO in DSZ. Seveda so poglavja razdeljena na potrebne dele, ki obravnavajo določene področnosti iz posamezne skupine dejavnosti. Gradivo obsega 85 gosto tipkanih strani.

Več o tem bomo poročali, ko bo osnutek doživel obravnave v potrebnih sredinah.

Še trgovina v Nazarjah

V zadnji številki smo poročali o poteku razširjene seje sveta KS Nazarje. To je bila pobuda, da je zadevi razpravljal DS podjetja Savinja, ki je na ta način želel pojasniti stališče do opozoril, ki so jih na seji izrekli glede nezadostne trgovske ponudbe v Nazarjah.

Trgovsko podjetje Savinja si prizadeva ponuditi potrošnikom pestro in dobro izbiro blaga vseh vrst. Nikakor ne more biti res, da bi bila ponudba v Nazarjah slabša od tiste, ki jo podjetje nudi v drugih krajih doline. Vse trgovine v dolini namreč zalaga isti blagovni center, to je Merx iz Celja, deloma pa tudi Mercator iz Ljubljane in ABC Pomurka.

Trgovina si torej prizadeva ponuditi razmeram primerno blago vseh vrst, tako je tudi v Nazarjah. Seveda se je tu zavedala postopnega večanja števila prebivalstva in je temu primerno poskrbeala za razširitev prodajnega prostora za prehranske potrebe. Jasno, da je zaradi tega manj drugega blaga. Vsekakor pa v podjetju trdijo, da je bila vseskozi ponudba ustrežna splošni oskrbi trga.

Plemenite misli

Starejši ljudje kaj radi brskajo po svojih spominih, mnogi imajo kar najlepše v davno pretekli podobi svojega učitelja iz mladostnih let. Lep je takšen spomin, največkrat poln spoštovanja do tistih, ki so nam posredovali prva znanja, ki so nas usmerjali v življenje.

Takšne misli obhajajo človeka, ki je tako ali drugače spoznal šmihelsko učiteljico Franjo Naroločnik. Rodovi po drugi vojni se je spominjajo kot blage in nadvse prizadevne učiteljice. Njena skromnost je poznanost ne le v tej lepi hribovski vasi, pač pa mnogo širše.

Spominjam se, ko sem nekoč, nekega mrzlega zimskega dne prišel v staro šmihelsko šolo, kjer je učila Franja Naroločnik, kljub nemogočim delovnim razmeram v mrzli in zakajeni sobi in ko je opazila mojo zaprepačenost, je skromno dejala, da je pač ta soba še najbolj topla, pa so se učenci z njo vred razvrstili v prostoru s kmečko pečjo. Nič šolskega ni bilo na pogled, če ne bi ob tem zaznal voljo do učenja med mladimi in prizadevnost učiteljice, da vsemu na vkljub svoje varovance nauči, kar ji je veleval učni red. Za Franjo Naroločnik bi veljalo tisto lepo reklo iz našega narodnostnega boja... ne le kar velevala mu stan...!

Sindikati o bolniških izostankih

Svet za življenjske in delovne pogoje pri Občinskem sindikalnem svetu Mozirje je izdelal analizo o bolniških izostankih v naših delovnih organizacijah. Podatki s katerimi so ugotavljali stanje so iz leta 1984. Njihove ugotovitve so obravnavali skupaj s predstavniki zdravstvene službe. Na temelju temeljite razprave so predlagali določene ukrepe in izdelali predloge za odpravo nenormalnih pojavov oziroma pretiravanja v tem smislu.

Veliko je okoliščin, ki vplivajo poleg dejanske bolezni na to, da se ljudje zatekajo k bolniškemu izostanku. Bodisi, da gre za medsebojne odnose med delovnimi ljudmi in neki skupi-

Očitek, da se trgovski prostor ni povečal, čeprav se je prebivalstvo pa je brez pretehtane vsebine, saj bi lahko naložbe v povečanje prodajnega prostora pomenile pri že tako slabi akumulativnosti trgovine na drobno ekonomske težave.

Trgovci primerjajo ustreznost svoje mreže z naslednjimi številkami — v Nazarjah odpade na prebivalca 0,67 m² trgovskega prostora, običajno povprečje je 0,38 m², republiko pa 0,35 m²; kar bi pomenilo, da je trgovskega prostora v Nazarjah dovolj. Temu dodajajo ugotovitev, da so spremljali promet po vselitvi novih stanovančev v bloke in ugotovili, da to ni v ničemer povečalo potrošnje. To dejstvo pripisujejo tudi nizki kupni moči prebivalstva, vendar pa je hkrati dokaz, da bi večja, ali boljše, obsežnejša ponudba ne bila potrebna. Vsaj v sedanjem času ne.

Trgovsko podjetje si želi več plodnega sodelovanja s potrošniškim svetom v KS Nazarje. Dogovorjeno bi lahko marsikatero pomanjkljivost odpravili. Ta pot se zdi v tem trenutku najboljše in najprimernejše.

Spet smo jo srečali ob otvoritvi knjižnice v Šmihelu. Po stari navadi je pripravila v okviru domačega prosvetnega društva Rovyar priručno slovesnost. Njene besede, ki so jih pripovedovali v kmečkem domu zimskega večera, so bile žive, resnične in doživete. Med najbolj značilnimi za njeno razmišljanje o svetu in ljudeh, pa so bile besede iz njenega pozdrava udeležencem prijetnega večera. Naj jih ponovim v delu, ki odkriva globino misli o narodni zavesti in ljubezni do domače besede.

Pozdrav krajanom, kajti s svojo prisotnostjo ste danes, ob otvoritvi knjižnice pokazali, da ljubite svoj materin jezik, da ga želite ohranjati in izpopolnjevati. Zavedate se, da naš jezik ni gmajna, ampak najdražje kar premoremo. Pa kaj bi o tem. Poveljeval ga je Cankar, lepše povedati jaz ne znam, le to bi rekla, čuvajmo slovensko besedo, naj ostane kot bister potok, ljubimo slovenski jezik, obenem pa spoštujemo tujega...

Franja Naroločnik ostaja učiteljica, ostaja zvesta svojemu poslanstvu za katerega je žrtvovala vse svoje moči. Svojo voljo do dela je izražala pošteno in odkrito, tako pa je tudi vzgajala rodove mladih šmihelčanov.

A. Videčnik

ni, ali gre za razna dela, ki jih nekdo mora opraviti, tudi so primeri, ko je lahko takšen izostanek posledica duševne stiske človeka. Seveda pa je dosti zlorab. Tu pa bo treba ukrepati drugače. Na sploh pa menijo v sindikatih, da bi morali dosledno izvajati pri nudenju zdravstvene pomoči delavcem načelo obratnih ambulant, kjer bi zdravniki spoznali vse okoliščine delovnih in drugih okoliščin in bi tako lažje presojali o dejanski pomoči delavcu. Pa še poznavanje osebnosti posameznega delavca bi k temu pripomoglo, da bi bila zdravstvena služba bolj učinkovita tudi pri bolniškem staležu.

Savinjsko-šaleška zbornica je povabila predstavnike gospodarskega življenja koroških Slovencev na ogled razstave v Titovem Velenju. Temu je sledil razgovor med gospodarstveniki mozirskih in velenjske občine s predstavniki Zveze slovenskih zadrug Koroške. Pred sejemsko dvorano je pozdravil goste predsednik zbornice Ivan Kos.

Premalo dogovarjanja

Od prvega junija letos imajo v Turistu drugega direktorja.

Zanimalo nas je kako kolektiv posluje, saj je znano, da so gostinci na sploh v nezavidljivem položaju.

Direktor Marjan Trontelj nam je povedal, da so rezultati tretjega tromesečja kar ugodni. Kljub razkoraku cen, tako vhodnih, kot izhodnih in nizki akumulaciji v stroki, kaže, da so v kolektivu uspeli marsikaj izboljšati. Ko so bile omenjene cene, kaže opozoriti na to, da so vhodne cene, denimo bile za 42% višje, dočim so prodajnim dvignili vrednost le za 25%.

Tako pač ne sledijo hitremu dvigu cen blagu, ki ga rabijo za njihovo ponudbo. Tu pa je treba povedati še to, da ljudje ob cenah gostinskih uslug često nergajo, ker ne vedo, da niso zgolj višje nabavne cene vzrok za dviganje cen uslug, pač pa je tudi način obračunavanja prometnega davka tisti, ki tudi pripomore k strmemu dviganju cen. Sedaj namreč zaračunavajo prometni davek od prodajne cene uslug in ne več od nabavne cene potrebščin.

V dolini je turistična dejavnost usmerjena bolj v izletniško smer, kar lahko pomeni na eni strani premale, na drugi pa prevelike zmogljivosti gostinstva. Obiskovalci prihajajo v velikih skupinah, ki potrebujejo hipoma velike zmogljivosti, potem pa so te brez prave vrednosti. So naenkrat prevelike, čeprav so ob navalu premale. Takšen način prodaje gostinskih uslug ima vedno precejšnjo rizično plat.

Povsem drugače bi bilo, če bi se bolj med seboj dogovarjali, gostinci namreč. Tako bi lahko govorili o specializirani ponudbi uslug, pa bi se lahko uspešneje uveljavili in bili bi

tudi poslovno zanimivejši. Tu gre predvsem za kulinarčni del ponudbe. Tudi več bi se morali pogovarjati o potrebnih zmogljivostih v dolini. Še vse preveč odpirajo vrata razni bifeji, ki dobro služijo s pijacami, ni jim pa mar prehrana, ki pa je tisti zahtevni del v gostinstvu. Načeloma bi morali skrbeti za gostinsko ponudbo v celoti, ne pa le za tisti del, ki prinaša nekomu le dohodek in ne posebnih skrbí. Kaj lahko bi s skupnimi napori usmerjali tudi v tem pogledu naš razvoj v turizmu. Kaj prida glede tega ni niti v srednjeročnem planu in tako seveda ne bo ustreznega uspeha, ki bi ga sicer turizem kot celota lahko dal. Dolina je privlačna in zgolj to pač ni dovolj za vse bolj zahtevne goste.

Turist ima načrte v dolini.

Zaenkrat le v prenovi sedanjih svojih zmogljivosti. Uredili bi radi Rinko v Solčavi, ki bi lahko bila turistično zelo zanimiva. Tudi v Turistu je treba poskrbeti za boljše prenočitvene možnosti, saj je to edini hotel v dolini. Posebno pa jih skrbi stanje v Nazarjah. Tu bi morali skupaj z združenim delom poskrbeti za prenovu Bohačeve hiše v dober poslovni hotel. Saj takega v dolini nujno potrebujemo, najbolj pa v Nazarjah, kjer je veliko poslovnih obiskov.

Kadrovski zapleti so stalno zavora hitrejšemu izboljševanju stanja. Želeli bi, da bi njihovi lokali bili znani po gostoljubnosti in temu povsem podrejeni. Seveda pa dejansko pomeni vse človek, gostinski delavec s katerim se gost sreča.

Če je ta prijazen, uslužen, potem je že to sam na sebi poslovni uspeh.

Nikoli ni dovolj opozarjanja na nevarnost požara. Ivan Blatnik med kmeti ob uri požarne varnosti.

Golte uspešno poslujejo

Družbeni svet za delovanje RTC Golte je pred časom zasedal v Mozirju. Na seji so pregledali delo tega kolektiva v preteklih devetih mesecih letos. Naj spomnimo, da je bil svoječasno sestavljen poseben organ iz delegatov štirih občin (Mozirje, Titovo Velenje, Zalec in Celje), ki naj bi spremljal in usmerjal delo centra.

Ugotovili so, d je bilo poslovanje v navedenem obdobju uspešno. Od 5,5 mio din prometa so po pokritju vseh stroškov namenili rezervnemu skladu 790.000 din. Če pomislimo s kakšnimi težavami se je pretekla leta ubadal center na Golteh, potem smo lahko z uspehom poslovanja zadovoljni. Na seji so priznali kolektivu veliko prizadevnost, ki je plod dobre organizacije in iskanja lastnih rezerv.

Ko so govorili o delu, so omenili obsežna vzdrževalna dela, ki jih je kolektiv opravil na vlečnih in nihalki. Na slednji dela še potekajo in bodo predvidoma gotova do 10. novembra letos. Opravili so tudi nekatere naložbe v vred-

nosti 3,5 mio din, da pa bi tudi kaj zaslužili so se lotili storitev na drugih smučiščih in tako prislužili kakih 2 mio din.

Govorili so tudi o boljši pripravljenosti smučišč, tu pa se zatika pri nabavi rezervnih delov iz uvoza. Gre za teptalce snega, ki so tuje proizvodnje. Imajo vsega tri takšne stroje, menijo pa, da je to premalo, zato so se dogovorili s TAM-om za preizkus njihovega teptalca na Golteh. Če se bo obnesel ga bodo kupili. To bi bila dobra rešitev iz zagat, saj bodo tudi rezervni deli na voljo doma. Tako se lahko nadejamo, da bodo letos smučišča na Golteh še bolje pripravljena, kar je pogoj za dobro in varno smuko.

Tudi za dobro hrano bodo poskrbeli. Nekaj gostinskega kadra bodo dobili od TOZD Na—Na iz Celja, nekaj pa še drugje. Vsekakor si prizadevajo, da bi kakovost ponujene hrane bila dobra.

Že so pričeli z veliko akcijo prodaje letnih in dnevnih kart za Golte. Nadejajo se, da bo zanimanje zadovoljivo.

Invalidi pripravili razstavo

V mozirski galeriji so pripravili invalidi naše občine razstavo ročnih del in drugih stvaritev. Društvo invalidov naše občine sedaj že preko 700 invalidnih oseb v članstvu. Tako je med uspešnejšimi v občini.

Skrbno izbrani predmeti in dela na razstavi pričajo, da so invalidi zelo ustvarjalni, kar je za ljudi s telesnimi okvarami zelo pomembno. Saj človek, ki sicer ne zmore več svojega poklicnega dela, še vedno ni za zapeček. Razna drobna in včasih kar zamudna dela so lahko

v veselje marsikomu. To je dokazovala tudi razstava, ki je bila dobro obiskana. Organizatorji pa so menili, da še mnogokaj manjka, da ljudje še veliko tega nadeje, le da niso poslali na razstavo vsega, ker ponekod krajevni poverjeniki društva niso storili dovolj, da bi obvestili invalide o predstojenju razstavi.

Vsekakor je prikaz dela invalidnih oseb v naši občini pohvalno dejanje društva, ki tudi sicer poskrbi za povezavo med invalidi in marsikomu pomeni veliko uteho v trpljenju.

Prilagajanje poslovnega časa

Znao je, da se trgovina na drobno bori z velikimi gmotnimi težavami. O njih smo že večkrat pisali. Na zadnji seji delavskega sveta TOZD Trgovina in gostinstvo pri ZKZ Mozirje so stanje obravnavali in sprejeli sklepe, ki bi omilili stanje, med temi so tudi novi odpiralni časi in stroga specializacija ponudbe blaga. V časih, ko so zaloge zelo drage je prav slednje treba upoštevati, saj je nesmisel, da bi več trgovin iste delovne organizacije imelo v nekem manjšem kraju enako ponudbo blaga.

Da bi ukrepi bili vsklajeni so o nameri obvestili vse krajevne skupnosti in predlagali sestanke na katerih bi se dogovorili o varčevalnih ukrepih.

Iz Glina...

VARIO SOFT 2000 v Glinu

To je ime za nov program pohištva, ki so ga začeli v tem mesecu proizvajati v obratu pohištvenih sklopov za tujega kupca.

Program temelji na oplemenitenih ivernih ploščah in se bo prodajal po kosih. Izvedbe omar so namreč takšne, da omogočajo sestavljanje elementov glede na različne namene uporabe.

Program vsebuje tri vrste pohištva — predsonno pohištvo, fono pohištvo in garderobno pohištvo.

Predsonno pohištvo sestavljajo omaro z ogledalom, obešalniki z ogledalom, nizka omarica in predalnik.

Fono pohištvo je namenjeno avdiovizuelnim pripomočkom v stanovanju in ga sestavljajo nizka in visoka omaro z izveličnimi policami in prostorom za shranjevanje kaset in gramofonskih plošč.

Garderobno pohištvo vsebuje serijo štirih omar.

V prihodnjem letu planiramo proizvodnjo 160.000 kosov omenjenega pohištva, od česar bi 100.000 elementov izvozili na tuje tržisce.

Prav za proizvodnjo te vrste pohištva je bil kupljen nov stroj, ki omogoča izdelavo okroglih robov. Pohištvo izdelujemo v treh dizajnih — belo, bor in luženi hrast.

OGREVANJE

Rekonstrukcija kotla Omnicall se je zavlekla v pozno jesen. Ker je dobavitelj opreme kasnil z deli, je trajala obnova kotla namesto planiranega enega meseca skoraj pol leta.

Zdaj je kotel končno generalno obnoven in primeren za obratovanje; potrebno je opraviti le še poizkusno kurjenje in inšpekcijski pregled opravljenih del.

Če v tej, zadnji fazi ne bo nepredvidenih zastojev, bi lahko že v prihodnjem tednu pričeli s proizvodnjo toplotne energije za domače potrebe. Elkoj, Zdravstveni dom in družbena stanovanja.

(Informator)

Suša je opozarjala...

Mozirsko komunalno podjetje VEZ upravlja z vodovodom na mozirskem predelu, poleg tega pa oskrbujejo z vodo še Šmartno ob Dreti, Kokarje, Nazarje, Pobrežje, Prihovo. Zajetje v Letošču daje veliko vode, vendar pa je za občasne težave pri oskrbi vode v Mozirju iskati vzroke drugje, ne v možnih količinah vode pri zajetju. Prav v Mozirju se je gradnja novih hiš razmahnila do neslutene stopnje, dovod vode pa ni temu primeren, tudi samo mozirsko vodovodno omrežje ni ustrezno potrebam.

Naša sogovornika Drago Jelenko in Ivan Bevc menita, da so v VEZ-u storili vse, kar se v danih možnostih da storiti, da so z vodo oskrbovali tudi za ceno prečrpavanja nekatera višje ležeča naselja Mozirja. Iz Letošča so v Mozirje napeljali vod leta 1976, žal pa niso takrat računali s takšno potrošnjo vode. Lokalno omrežje je bilo narejeno leta 1958, tudi to sedaj ne ustreza. Dovod do Ljubije je prešibak in zato v naseljih Preseka in višjih predelih Ljubije niso imeli dovolj

vode. Kaj bi morali storiti, da bi zagotovili v naprej dovolj vode iz zajetja Letošča? V Letošču bi morali zgraditi ustrezen rezervar, da bi tako vodo akumulirali. Dalje bo treba prenoviti in posodobiti vrsto omrežij, ki naj bi zagotavljala večjo propustnost vode. Industrija porabi okoli 70% vse vode, pa bo zato treba misliti na vire industrijske vode. Za novo naselje Podvrh II pa bo treba zagotoviti vsaj začasno vodo iz Čelinškovega zajetja, ki je tam blizu. Obnoviti namenjajo zajetje v Lokah, vse to pa bo zahtevalo velika sredstva.

Na sploh se je v dolini premalo mislilo na lastno oskrbo z vodo, menijo v VEZ. Treba je gledati naprej, voda je povsod po svetu iskana dobrina in tudi mi ne bi smeli z njo ravnati kot brezbrizni gospodarji. Načrtovati bo treba dolgoročno in to zelo skrbno, da ne bodo naslednji rodovi trpeli pomanjkanja vode. Treba bo tudi najti skupen jezik glede oskrbe z vodo v celotni dolini.

Toplo sprejeli knjižnico

V Šmihelu so že dolga leta navajeni na knjižnico. Ta je tam obstojala že med obema vojnama in zanjo je skrbel vsakokratni učitelj. V zadnjem času pa so Šmihelčani bili brez knjižnice in zato so sedanjo izposojevalnico, ki jo je uredila v šolskem prostoru mozirska matična knjižnica tako lepo sprejeli.

Šmihelsko prosvetno društvo Rovtar je pripravilo lep kulturni spored. Po uvodnih besedah Franje Naročnik in Marjane Vrhuč so prikazali prizor iz kmečkega življenja. Nato je pevski zbor pod vodstvom Antona Acmana zapel nekaj naših pesmi. Šolski otroci pa so recitali. Tako slovesno so Šmihelčani pozdravili v svoji sredini spet knjige, ki so v njihovih domovih že od nekdaj priljubljene.

ti zakotnim krajem... Res, česar nihče ne vidi ni greh. To je miselnost nerazgledanih in neosveščenih ljudi, danes pa bi ob vsestranski poučenosti morali ravnati razumno. Morali bi vedeti, da je ohranjanje čistega okolja pogoj za naše zdravje, za naš obstoj. Narava ne more vračati naših brezvestnosti z obilnimi plodovi dobrin. Lahko pa vrača enako z enakim! Ali pomislimo na to takrat, ko odložimo vso mogočo nesnago tam nekje na robu gozdiča, ki seveda ni naš in kaj potem, če ga onesnažimo.

Ob potokih najdemo velikokrat prazno embalažo zaščitnih sredstev, ki so največkrat zelo strupena. Ali pomislimo, da izpira voda takšne snovi v potok in tudi v podtalnico, ki nam potem služi kot pitna voda? Če bi naši predniki tako ravnali z okoljem, bi danes zmanjkalo prostora, kamor bi človek lahko sedel, ne da bi bil med odpadki. Pa k sreči niso, čeprav jih o tem ni podučevala televizija, radio, časopisi in še kdo. Ravnali so spoštljivo do dobrin narave in se temu primerno tudi obnašali, pa mnogi od njih niso bili niti šolani, niti niso znali brati. Iz roda v rod je šlo izročilo o spoštovanju do narave in njenih dobrin. Spoštovali so ga, kaj pa mi?

Pavla in Anton Kovšak

Združila ju je pesem

Na Kropi so slavili petdesetletnico poroke Pavle in Anton Kovšaka. Domačiji se reče Pri Matiji.

Oba zakonca vedra in vesela sta se rada posvetila našim vprašanjem, saj sta tudi sicer vedno v življenju iskala utehe v vedrem razpoloženju. Kako sta se našla, ona Gorenjka iz Sel nad Škofjo Loko, on pa Zadrega iz Bočne. Kmalu je bilo vse jasno! Pavla je bila v Gornjem gradu v službi pri škofu Jegliču, Tona pa je rad zahajal v Gornji grad in tako sta se ob petju spoznala. Že leta 1935 pa sta se poročila in imela v zakonu 4 otroke, danes pa sta vesela 7 vnukov. Kmalu po poroki sta se preselila na Kropo, kjer še danes gospodarita na kmetiji.

Anton Kovšak je znan in prizadeven član pevskega društva, v njem poje že od leta 1928 dalje, pa še danes ne

manjka na nobeni prireditvi kjer se poje.

Pavla je imela brata Franca Šinkarja v službi gozdarja v Nazarjah, pa je tako prišla v dolino in tukaj tudi ostala. Pravi, da ji ni nič drugače, kot na njenem Gorenjskem, saj so tu tudi hribi, le druga imena imajo. Ljudje so jo lepo sprejeli in rada je tu.

Hudi spomini segajo v leto 1942, ko je vojna družina povsem razbila. Tone v partizane, Pavla v Celjski pisker, posestvo zaplenjeno, to je nekaka osebna izkaznica tistih časov in zavednih ljudi. Pavla se je po zaporu zatekla v domači kraj in se tam skrivala vse do časa, ko sta se z možem Antonom spet našla in nadaljevala skupno življenje v znamenju vojnih posledic na domačiji in v srcih. Vendar je volja bila močnejša od zla, spet sta zmagala in zmogla.

Pogovori o RTV pretvornikih

Veliko je bilo zapletov okoli gradnje pretvornikov v naši dolini. Nekateri še ostajajo! Na eni sej skupščine občine je bilo postavljeno delegatsko vprašanje o poravnavi stroškov za pretvornike, namreč šlo je za del, ki bi ga morala pokriti RTV Ljubljana. Prvotno je bil dogovor, da stroške pokrivajo krajevne skupnosti, pozneje pa te naprave odkupi RTV.

V Lučah so se uspeli dogovoriti za ustrezno plačilo s strani RTV, to pa ni bilo tako na Ljubnem. Tu so si dejali, da obljuba dela dolg in se držali prvotnega dogovora glede višine doplačila.

Da bi zgladili sporna vprašanja je izvršni svet SO Mozirje sklical vse prizadete na skupen sestanek v Mozirje. Žal se sestanka, meni predsednik Komiteja za gospodarstvo Franc Finkšt, ni udeležil direktor TOZD Oddajniki in zveze pri RTV Ljubljana. To pa pomeni, da so se lahko dogovarjali v omejenih obsegih. Vendar so se zedinili pri predlogu, da se na Ljubnem odšteje od skupne vsote strošek montaže, kar pomeni, da bi naj RTV povrni-

la krajevni skupnosti 570.000 din. Aparaturo, ki jo je montirala RTV za 1. program pa bi sama plačala.

Drugače je v Gornjem gradu. Kljub temu, da je aparaturo za drugi program že plačala, ni bila dovoljena montaža zaradi slabe napetosti na pretvorniku. Spor okoli zemljišča po katerem naj bi speljali električni vod še traja, gre za razlastitveni postopek, ker se lastnik ni strinjal s postavitvijo drogov in voda, tam bo torej možna dokončna ureditev, ko bo zemljišče razlaščeno.

V naprej predvidevajo najprej ureditev na Ljubnem za 1. program. Tudi Luče naj bi dobilo 2. program. Franc Finkšt je še poudaril, da se naša občina nikakor ne more strinjati s tem, da nekatere občine ne poravnajo obveznosti do sredstev za urejanje pretvornikov za odpravo črnih lis v sprejemu RTV programa v Sloveniji. Tako seveda primanjkuje denarja za te naprave in gledalci so v neenakopravnem položaju. To vprašanje bodo naši delegati postavili na republiški skupščini.

Nazarski pločnik med delom. Sedaj je že v ponos kraja.

Pomemben obisk v Solčavi

Pred časom so obiskali Solčavo predsednik RO ZZB NOV Bogo Gorjan, rep. sekretar za ljudsko obrambo Martin Košir, podsekretar za LO Miran Bogataj, predsednik SO Mozirje Alojz Plaznik, podpredsednik IS SO Mozirje Franc Finkšt, predsednik OK SZDL Hinko Čop, predsednik ZZB NOV Mozirje Vlado Miklavc, direktor Cestnega podjetja Celje Andrej Kamenšek, direktor podjetja Petrol iz Celja Privšek, s strani domačih predstavnikov pa sta sodelovali Damjan Havdej in Franc Podbrežnik.

Namen obiska je bil preveriti dogovorjene naloge, pomembne za SLO na obmejnem območju. Gre za gradnjo bencinske črpalke v Solčavi, ki naj služi blagovnim rezervam, rekonstrukcija ceste Solčava — Podolševa — Robnikov vrh, za katero je bilo s strani rep. sekretariata za LO namenjenih 10 mio din. Gostje pa so si ogledali še gradnjo malih hidroelektrarn na tem območju.

Glede črpalke v Solčavi so ugotovili, da so priprave za razna dovolje-

nja v zaključni fazi, da je tako treba pričakovati pričetek gradnje v najkrajšem času. Vse naložbe sprovaja Petrol, sredstva za črpalke pa bodo pritekale iz večjih virov.

Cesto urejata Cestno podjetje iz Celja in TOZD Gradnje GG Nazarje. Pri tem gre v glavnem za razne posege za odvajanje vode in tudi z manjše rekonstrukcije samega cestišča. Dela so v polnem teku. Ker pa so tovrstna dela zelo draga, bo Cestno podjetje Celje pripravilo celoten predračun potrebnih stroškov za potrebna dela, da bi bila cesta usposobljena tudi za avtobusni promet. Sredstva bo treba zagotoviti iz večjih virov.

Od malih hidroelektrarn so si ogledli Ložekarjevo (Stanko Klemenšek), ki je bila pred zaključnimi deli in v nekaj dneh za tem že odprta. O gradnji takih elektrarn so se pohvalno izrazili.

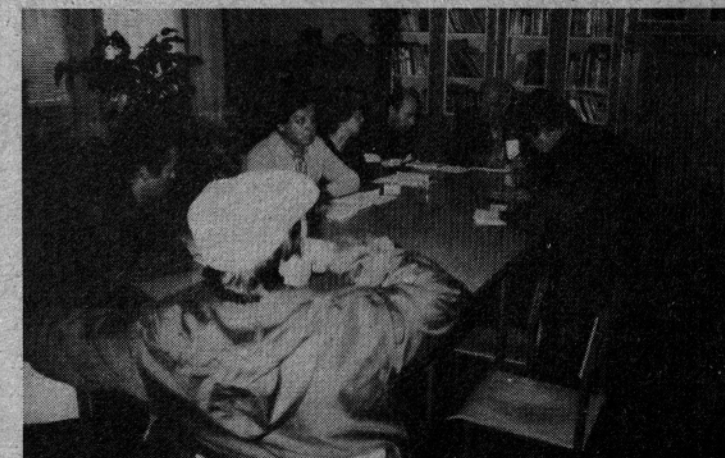
Obiskali pa so še nekatere kmetije kot Haučevo, Knezovo, Robanovo in Govčevo. Vse te kmetije so znane iz osvobodilnega boja in srečanje z ljudmi na njih je bilo zelo priščno.

Vaja

Letošnja vaja Triglav 85 je zajela vse sestavine SLO in je bila opravljena v novembru. Slo je za preverjanje sposobnosti vseh dejavnikov tako oblasti, kot oboroženih sil v primeru vojne. Ocenjena je dobra, udeleženci pa so pokazali skrajno prizadeven odnos do svojih nalog.

Takole je zasedal komite za SLO na vojnem položaju

Izvršni svet je imel polne roke dela, zato je večkrat zasedal

Poverjenišтва so imela polne roke dela

Novi komandir milice

Dosedanji komandir milice Bernard Petanjek je na lastno željo nastopil enake dolžnosti v Šmarju pri Jelšah.

Novi komandir Bojan Vrečič prihaja iz Titovega Velenja, kjer je služboval kot pomočnik komandirja. Je doma iz Dobrne. Najprej je končal šolo za miličnike kadete. Nato se je vpisal v vojaško akademijo in postal častnik JLA. Kot tak se je usposobil za posebne namene in spet prevzel v milici odgovorne naloge. Od 1. 11. t. l. opravlja naloge komandirja milice v Mozirju.

Visok življenjski jubilej je te dni praznovala Marica Prislan — Muhovec v Mozirju. Pred devetdesetimi leti je zagledala luč sveta v Mozirju. Vesela in šegava je proslavila svoj rojstni dan v krogu svojih domačih.

Trhla veja na kateri sedimo

Znana je ljudska modrost, ki govori o neumnosti tistega, ki reže vejo na kateri sedi. Tako nekako bi morali razmišljati ob naših surovih posegih v naravo. Večkrat smo že opozarjali na divja odlagališča, večkrat dokazovali na nevarnost takšnega početja in na dejstvo, da vse to pomeni v bistvu udarec nazaj.

V preteklem sušnem obdobju so se marsikateri ljudje zatekli po vodo v naše potoke, te pa so prej dodobra onesnažili. Ali so se vprašali kakšna je voda iz njih? Videli smo kmetovalce, ki so s cisternami prevažali iz bližnjih potokov vodo, verjetno za domače potrebe, saj že kar dvomimo, da bi takšna lahko služila za potrebe napajanja živine. To je le eden od mnogih trenutkov osveščanja, vsaj bil naj bi! Bodimo bolj jasni, prej smo kar vprek vozili ob potoke vse vrste odpadkov, nesnage, potem pa smo od njih zahtevali ali bolje pričakovali, da bodo nudili dobro vodo. Kakšna pamet, bi dejal modrec. Žal pa modrosti ni tam, kjer vlada brezbriznost do narave, do okolja v katerem živimo oziroma žive drugi. Kar smešno se zdi, ko vidiš naložene prikolice osebnih avtomobilov o mraku voziti pro-

Solčavski praznik

Letos je bil še posebno pomemben spomin na tisto hudo leto 1944, ko je pogorelo toliko domov in drugih zgradb v kraju in okolici. Okupator se je na ta način kruto maščeval z odpor, ki so ga v teh krajih nudili prebivalci, za vso pomoč, ki so jo radi dali borcem za svobodo.

Dva dni so krajanje posvečali pozornost spominu! Prvi dan so se zbrali številni gostje v lovskem domu, da bi pred ogledom malih hidroelektrarn bili seznanjeni s številnimi podrobnostmi okoli te velike akcije v Solčavi in okolici. Najprej jih je pozdravil predsednik sveta KS Solčava Damjan Havdej, ki je poudaril pomen nove pridobitve tudi za širšo družbeno skupnost.

Franc Podbrežnik je navedel v svojem nagovoru nekatere podrobnosti okoli gradnje malih elektrarn in poudaril, da se daje v obratovanje prve od 13, ki se gradijo. To pomeni velik gospodarski napredek in še pomembni premik v kakovosti SLO. Izkoriščanje naravnih danosti ni le

Franc Podbrežnik je zagnal prvo MHE na Klobaši

gospodarno, je tudi v današnjih časih zelo potrebno, saj se tudi na ta način pomaga k odpravljanju težav s katerimi se srečujemo. Energija je danes na sploh izrednega pomena in pomeni tehnološki napredek. Ob tem je poudaril razumevanje občinskih organov, seveda pa strokovnjakov Centra za tehnološke inovacije NOVUM v Ljubljani. Brez slednjih bi danes verjetno še ne odpirali teh naših malih virov energije. Ob vsem tem se je od prvotnih računov marsikaj spremenilo. Banka je obrestni znatno zvišala, pričakovati je bilo, da bodo prav takšni objekti deležni večje družbene podpore zato ker ne služijo le osebnim koristi graditeljev, temveč širši družbeni skupnosti. Zahvalil se je za pomoč NOVOM-u, Elektro Celje, Litostroju, občini Mozirje, posebno predsedniku Alojzu Plazniku in predsedniku Komiteja za gospodarstvo Francu Finkštu, ki sta vseskozi dejavno sodelovala pri naporih za uresničitev načrtov. Okolje je tako, da bi ob ustrez-

ni pomoči lahko dalo še veliko kilovatov nove in poceni energije, zato naj bo to šele začetek obsežnejših del v tem smislu.

Zanimiv je podatek, da bodo vse te male elektrarne dajale moči 250 kilovatih ur, kar pomeni letno 1.500.000 KWU, kar je kar lep prispevek za redno električno omrežje. Nekateri MHE bodo proizvajale tok le za potrebe lastnega gospodarstva, druge pa bodo pomembne višje dajale javnemu omrežju. Najmočnejša je trenutno Gradišnikova v Matkovem kotu na Ručniku.

Razgovor z strokovnim vodjem gradnje elektrarn inž. Branimirjem Gospodinjačkim je razkril še nekatere podrobnosti. Solčavsko območje je zelo razgibano, življenje tu pa trdo in težko. Prav zato je pomembno poudariti veliko voljo prebivalcev do napredka. Sem spada tudi izkoriščanje vodne sile, ki jo je tod dovolj. Sedaj je izkoriščen le droban delček možnosti! Vrsta strokovnjakov v okviru NOVUM-a si je prizadevala za cenene rešitve tehnične izvedbe. Seveda so stroški kljub temu veliki, saj je

Franc Fingšt je prerezal trak na MHE Klobaši

draginja tista, ki dviga cene. So pa marsikaj na ta način lahko naredili doma in to je bilo ceneje. Vse naprave so avtomatizirane, tako je seveda obratovanje gospodarnije. Izkušeni strokovnjaki so seveda marsikaj poenostavili, pocenili in izboljšali, tako so te elektrarne, ki jih sedaj spuščamo v obratovanje ali pa jih gradimo, res dobre in kar je le mogoče enostavne. V tem dobrem sodelovanju pa je vrlina, namreč graditelji so si po svoje prizadevali slediti našim navodilom in rešitvam in to je pomenilo veliko dobrih rešitev. Želim, da bi se za gradnje takšnih naprav odločali še mnogi gospodarji na tukajšnjem območju. Lepo je delati s temi ljudmi, je zaključil inž. Gospodinjački. Gostje so si nato ogledali pet MHE na območju Solčavske krajevske skupnosti.

Naslednji dan so pripravili v Solčavi slovesno akademijo v počastitev krajevnega praznika. Na njej so sodelovali v kulturnem sporedu otroci in mladinci ter drugi krajanje.

Premalo zanimanja

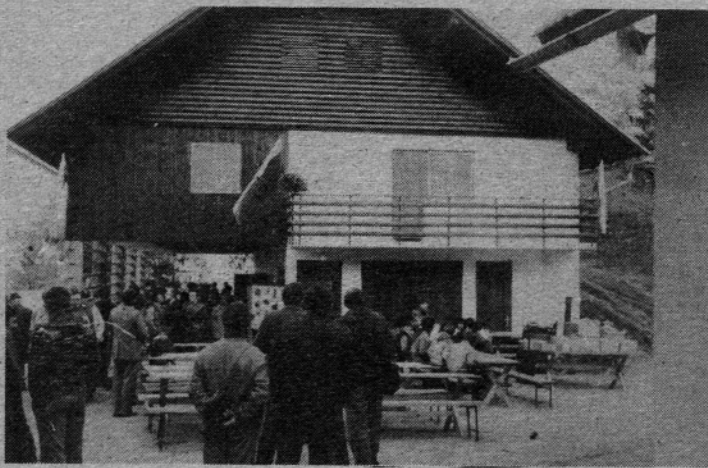
Tako bi lahko strnili misli ob mozirski programski konferenci krajevske organizacije SZDL. Čeprav so ponudili krajanom možnost razgovora o perečih vprašanjih, se je le malo njih odzvalo vabilu. Na dnevnem redju so imeli izčrpen poročilo o delu krajevske organizacije SZDL, pa tudi o tekočih brigah v kraju so govorili, nekazali pa so še izhodišča za delo v letu 1986. Takšen dnevni red bi moral pritegniti krajanje, saj je sicer marsikdo poln najrazličnejših pogledov, te pa žal izraža na nepravem mestu. Konferenca bi bila najprimernejša prilika za temeljit pogovor o vsem kar nas teži.

Slavko Žager je podal res temeljito poročilo o dogajanjih znotraj krajevske organizacije in njen vpliv na razne akcije v kraju. To je seveda spodbudilo navzoče k razpravi. Tako so opozorili na osiromašeno delo tabornikov v Mozirju. Govorili so o mrliški vežici in glede tega dobili izčrpen odgovor. Načeli so vprašanje slabega odziva na delegatske dolžnosti. Slabo udeležbo na sejah, skupščinah in podobnih sklicih. Ne-

kateri se niso strinjali s podeljevanjem letošnjih občinskih nagrad. Drugi so spet menili, da bi kazalo vse delegate osebno opozoriti na sprejete dolžnosti, dejali pa so tudi, da bo treba delegatski način odločanja poenostaviti. Nekdo se je vprašal zakaj taka nezainteresiranost krajanov, ko pa gre za osebne interese, so pa mnogi kar preglasni! Poudarili so težave s katerimi se srečuje mladinska organizacija. Tej bo treba odločneje pomagati. Končno so navzoči še poslušali kratko obvestilo o delovanju RTC Golte.

Opozorili so še na težave okoli vodovoda na Gneču. Prav tako so opozorili na gmotne zadrege pri upravljanju Savinjskega gaja. Vprašanje oskrbe z vodo so tudi načeli. Glede tega so težave v celotni dolini. Tu bo morala DO VEZ poskrbeti za ustrezne rešitve.

Na sploh bi lahko rekli, da je krajevska organizacija SZDL Mozirje opravila svoje delo v preteklem obdobju zadovoljivo, da pa bo treba več širšega sodelovanja, če bomo hoteli krajevske težave uspešno reševati.

Ponosno stoji novi marof pri Punčohu na Čreti

Spomenik solidarnosti

Tako je imenoval predsednik sveta KS Nazarje Marjan Dobrovč zgradbo, ki je v izredno kratkem času nadomestila pogorelo gospodarsko poslopje pri Krepletu na Čreti.

Zbralo se je veliko ljudi, med njimi tudi predstavniki javnega življenja občine Mozirje. Lahko bi rekli, da je prevladovalo pravo praznično vzdušje, pa saj je dejansko bil praznik — praznik pomoči človeku v sili. Pred lepim, novim gospodarskim poslopjem se je zbrala množica tistih, ki so tako ali drugače pomagali pri celjenju ran družini Antona Punčoha, po nesreči povzročeni po požaru.

Zastave, prijetno vzdušje in dobra volja, vse to je nekako potisnilo v pozabo hudo preizkušnjo, ki jo človek doživi po naravni nesreči, gotovo pa po požaru.

Najprej se je v imenu krajevske skupnosti Nazarje zahvalil vsem, ki so pogorel-cem nudili pomoč Marjan Dobrovč, nato pa je spregovoril še predsednik občine Mozirje Lojze Plaznik, ki je med drugim poudaril nesebično pomoč širše množice ljudi in vrednost takšnih medčloveških odnosov. Gre za primer, ki daleč ni poznan! Da je vse teklo po načrtih je pripomoglo tudi lepo vreme, ki graditeljev ni oviralo pri delu, kajti do zime je bilo treba zagotoviti živini hlev in vse druge prostore, da bi gospodarjenje teklo kot je treba. Predsednik Plaznik se je še posebej zahvalil predsedniku gradbenega odbora Milanu Cajnerju in Antonu Bitencu, ki sta, kot je dejal, podredila celo svoje osebno življenje nalogi na Čreti. Svoje misli je zaključil z željo, da bi danes iz solz žalosti nastale solze veselja.

Ne bi uspeli, če ne bi ljudje delali kot za stavo, je dejal Milan Cajner v svojih zahvalnih besedah vsem, ki so kakorkoli že pomagali. Dela, ki je bilo opravljeno so sposobni le ljudje, ki so zavestno opravljali naloge v prepričanju, da je njihova pomoč nesrečni družini Punčoh tako zelo potrebna.

Anton Punčoh je nekaj trenutkov premagoval genjenost, ko je stopil pred mikrofona, da bi se zahvalil. Saj je povsem razumljivo, da toliko sreče človek v besedah le stežka izrazi. Po prisrčni zahvali je Punčoh dejal, če bi jaz delil odlikovanja, bi vsem, ki so tu delali pripel najzlahtnejše...

Zadruga sporoča

V naši zadrugi si nenehno prizadevajo izboljšati gostinsko ponudbo v njihovih lokalih po dolini. Tudi tokrat opozarjajo na sledeče novosti:

Kegljisce Mozirje je popestrilo ponudbo hrane z vrsto jedil na žaru in kar šest različnih vrst pizze. Odprto je od 10. do 22. ure, kuhinja pa dela od 15.

No, pa še predajmo besedo Milanu Cajnerju in Antonu Punčohu. V vrvežu množice ljudi je bilo kar težko govoriti z njima, vendar pa sta rade volje privolila v to, da našim bralcem pojasnita svoje občutke v trenutku, ko je vse gotovo, ko bo kmetija spet zaživela kot prej.

Anton Punčoh je dejal, da težko najde primerne besede, ki bi lahko izrazile v zadostni meri hvaležnost. Sreča je tolikšna, da je ni mogoče opisati! V svoji skromnosti je menil, da bi zanj bil tisti skromni marof še kar dober... pa ga je uničil požar, zato je ponosen na veliko delo, ki so ga opravili dobri ljudje. Tudi sicer so se izkazali v dobroti vsi, ki so bili za to nagovorjeni, mnogo, mnogo neznancev in seveda veliko tistih, ki so kot najbližji priskočili na pomoč. Presenečen je, da je bilo vse z njimi, pri tem meni Punčoh njegovo družino in množice ljudi po dolini. Tisti, ki so delali tu, so delali, kot bi za sebe. Take vneve ne pomni! Ko je želel izreči zahvalo, je prvo omenil gasilce, ki so storili nemogoče. Obvarovali so domačijo in še gozd. Nato pa ni mogel naštetih vseh, ki bi se jim rad zahvalil, zato je dejal: »Vsem, ki ste bili v nesreči z nami, srčna hvala, drugače ne morem, niti ne znam povedati.« Posebej je želel omeniti soseda Antona Strožiča, ki jim je bil v vsem desna roka. Spomnil je na veliko delo Milana Cajnerja, Antona Bitenca in župnika Bračuna z Rečice, ki je zbiral v rečičkem delu doline.

Milan Cajner je poudaril, da je bilo treba nadčloveških naporov, da so delo pred zimo opravili. Na vsakem koraku so naleteli na razumevanje! Nihče ni odrekel pomoči, niti sodelovanja, to pa je dogodek posebne vrste in zmage človečnosti! Slo je za kmetijo v teh strminah, kjer vztrajajo le kleni ljudje, prav zato se je splačalo delati in delati! To lahko velja kot zgled za našo domovino, kaj podobnega ne poznamo, zato zaslužijo vsi, ki so sodelovali tako ali drugače vse priznanje in zahvalo. Danes stoji na mestu požganje lepa stavba, ki je plod prizadevnega dela in tudi ljubezni do okolja, saj je kakor vrasčena vanj. Dosegli smo več, kot smo lahko pričakovali, to pa je odraz skupnih naporov in enotne volje. Hvala vsem!

V sobi, od ognja otete hiše visi slika našega slikarja Jakija pod katero piše: Naj se nikoli in nikjer ne ponovi strašna noč pri Krepletovih 3. 9. 1985.

do 22. ure. Ob sobotah, nedeljah in praznikih pa boste postreženi od 8. do 22. ure.

Šmartno ob Dreti sedanjí bife so obogatili s ponudbo hrane. Uredili so posebno sobo, kjer lahko dobite jedila po naročilu.

Vabljeni!

Krstna uprizoritev v Gornjem gradu

Gornjegrajsko kulturno društvo je v soboto, 2. novembra, pripravilo krstno uprizoritev družbene drame Mati, ki sta jo leta 1941 napisala Karel Destkovič Kajuh in Bojan Štih. Tako kot pomeni vsaka kulturno umetniška prireditev svojvrsten praznik za Gornjegrajsčane, so tudi v sobotni polno zasedeni dvorani tamkajšnjega Prosvetnega doma težko pričakovali dvig zavese. Med premiernim občinstvom so bili tudi ugledni gostje kot Andrej Marinc, predsednik CK ZKS, Jože Smole, predsednik MK ZKS Ljubljana, Vlado Miklavc, predsednik ZZZ občin Mozirje, predstavu pa si je ogledal tudi njen soustvarjalec Bojan Štih. Dogodek je bil toliko pomembnejši, ker je bila to krstna uprizoritev, ki predstavlja istočasno tudi prvo kulturno dejanje Osvobodilne fronte.

Igro je režiral član Drame SNG iz Ljubljane Andrej Kurent, za maske in frizuro je poskrbel Nada Kovšak, za luč in ton Rudi Stakne, organizacijo pa je vodila Martina Podpečan. Igrali pa so Jože Tanjšek, Marinka Čavničar, Dejan Urlep, Tanja Bezovšek, Darko Rihter, Lilijana Bele, Jože Remšak in Jože Venišnik.

To je igra, ki priča o predvojni mladeniški naivnosti, upanju in strasti, pa tudi o kulturni volji v narodno osvobodilnem boju, zakaj takrat so bolj kot o gospodarstvu, razmišljali o kulturni in nacionalni prihodnosti slovenskega naroda. Snov in motiv igre sta Kajuhova zamisel, ki je v tej igri razkril del svoje usode in usode okolja, ki mu je pripadal na Štajerskem. Osebe, ki sta jih s Štihom opisala, so posnete po živih modelih, ki sta jih poznala in doživela njihov mišljenje in ravnanje. Istočasno sta se trudila, da bi igra ostala polna dogodkov, spopadov in tudi presenečenj — veliko pozornost sta posvetili dramatičnim situacijam v igri. Kot piše Bojan Štih v gledališkem listu, se jima je med

pisanjem zastavljala vrsta vprašanj, na katera sta skušala odgovoriti — ali je pravično ubiti v imenu revolucije človeka, ki nasprotuje revoluciji?

Zaradi zahtevne problematike, iskanja odgovorov, ki imajo v teh časih drugačno vsebino, in prikaza revolucionarne naivnosti na začetku vojne v refleksiji na sedanjost — vse to in več izraža drama — so gornjegrajski igralci — amaterji in drugi ustvarjalci predstave zagrizli v trd oreh. Mati (Marinka Čavničar), ki je bila osrednji lik v predstavi, je sicer občuteno predstavila idejo piscev — »ne ubijaj, da ne boš ubit« — in skrb za sina kot materino primarno dolžnost, vendar je bila kljub temu v svoji izpovedi na trenutke pretirana in neprepričljiva. Veliko prepričljivejša sta bila lika zaročenke Ane (Tanja Bezovšek) in sina Petra (Dejan Urlep), ki sta s posebnim žarom prikazala silno revolucionarno in brezkompromisno zavest, ki je v tistem času prežemala srca mladih revolucionarjev. Vlogo malomeščanskega očeta Ivana, pa je solidno odigral Jože Tanjšek, le njegova humornost tu in tam ni bila na mestu.

Duhovit in prisrčen nastop opravljalke (Lilijana Bele) pa je sicer problematičnemu dramskemu konceptu dodal svojstveno vedrino.

Lik strica Franca (Darko Rihter) je bil precej tog in neizrazit, tudi pomembna vloga, ki jo ima gospod Stare v tej drami, bi lahko bila bolj zaigrana (predvsem glede na ustvarjalne sposobnosti Jožeta Remšaka). Režiserju Andreju Kurentu je uspelo ustvariti gledališko celoto, ki je pri gledalcu vzdrževala občutek napetosti, predvsem pa je vsebinska usmerjenost drame marsikoga vzbudila k razmišljanju. Občinstvo je predstavo lepo sprejelo in verjetno je želja vseh, da bi kulturno društvo Gornjega grada s tako zastavljenim gledališkim repertoarjem uspešno nadaljevalo.

Jelka Šutej

Več higijene v hlevu

V občini dela v okviru Savinjsko-Saleške veterinarske postaje 6 veterinarjev. Trenutno jih je zaradi bolezni nekaterih v polni zaposlenosti le troje. To sveda pomeni temvečjo obremenjenost posameznikov. Kot je povedal direktor postaje mg. Anton Resnik, delo zaradi tega ni trpelo. Doslej so opravili dela po načrtu, le pregled govedi na tuberkulozo še niso v celoti zaključili. Seveda pa zdravljenje nikakor ne zaostaja za potrebami.

Pravkar so zaključili kontrolo higijenske kakovosti mleka pri proizvajalcih, teh je okoli 800, vendar pa je v kontrolo zajetih 700. To pomeni, da je pod kontrolo kakih 3500 molznic. Gre v bistvu za nadzor vimenskih obolenj in pregled na kužno zvrževanje. Stanje kakovosti mleka je nezadovoljivo, kaže pa določene izboljšave, saj opravljajo tak nadzor veterinarji že pet let. Ko so pred leti naredili preglede hlevov glede tehnično higijenske ureditve, so opozarjali na pomanjkljivosti v hlevih in, tržni proizvodnji mleka.

Če je na sploh stanje nezadovoljivo, potem je razveseljivo, da je vse več takih proizvajalcev, kjer je vse v redu in prav. To je seveda tudi posledica preventivnega delovanja veterinarjev in izobraževalne dejavnosti v okviru zadruge.

Ko je bil govor o vimenskih boleznih je mg. Resnik povedal, da so v letu 1984 pri 95 rejcih odkrili 203 krave z obolenimi četrtnimi vimena. Glede tega smo nekako v republiškem povprečju.

Veliko pozornosti posvečajo veterinarji preventivni dejavnosti, saj je ceneje preprečevati, kot pa zdraviti! Tu gre za preventivna cepljenja, ki so sicer z ustreznimi predpisi določena. Delajo pa tudi na dodatnem izobraževanju rejcev. Sicer pa je živ stik veterinarjev ob vsakem obisku v hlevu rejca, ko sproti svetujejo in opozarjajo na pomanjkljivosti. To je produkt iz prakse!

Pred časom je bil sprejet nov cenik veterinarskih del, ki temelji na režijski uri in časovnem normativu storitve. Treba je vedeti, da je veterinarska služba organizirana v delovni organizaciji, ki pač po teh načelih posluje. Kot primer naj navedemo, da stane ura veterinarja 1350 din.

Novi predpisi (zakon) bodo prinesli nekatere organizacijske spremembe veterinarske organiziranosti. Vendar pa v našem primeru ne bo znotraj občine nobenih sprememb.

Ko je govoril o sodelovanju z zavarovalnico je mg. Resnik pou-

mg. Anton Resnik

daril, da bo letošnje poslovanje med postajo in zavarovalnico manj ugodno. Pri nas je zavarovalnih kakih 4200 in 3200 prašičev, k tem je dodati še 30 konj.

Veterinarji opozarjajo na ponovno širjenje stekline. Zadnji primeri so bili odkriti na področju Šmartnega ob Dreti, Vologa in Bočne. Upoštevati je treba vse predpise o zaščitnih ukrepih proti steklini in ravnati kot je predpisano.

Zima in Jurček

Starka Zima na duri potrka,
Jurček ježno v postelji posmrka:
»Mama, mama, zebe me!«
»Kaj boš tožil, obleci se!«

Bele snežinke poletavjo z neba,
mama zabiča: »Jurček, ostani dom!«
»Kdo bo ostajal doma,
ko sneg prši z neba!«

Ko Jurčka zebe že do kosti,
se vseeno še po snegu lovi.
Snežaka majavega naredi,
le-temu korenje na nos pritrdi.

Ko pa sneg skopni, Jurček mamico zopet uboga,
lahko se na igrišču žoga.
Ko domov pride, pravi:
»Saj sem rekel, le sneg je taka nadloga!«

LILIJANA RIHTER
literarnonovinarski krožek
COŠ Gornji grad

Pismo vojaka

Sem na odsluženju vojaškega roka v daljnem, tujem kraju v Srbiji. Tudi tu so lepi hribi in doline in dobri ljudje, vendar pa je Savinjska dolina najlepša in je le ena na svetu. Rad bi zvedel novice iz te doline, zato prosim, če bi mi lahko pošiljali časopis Savinjske novice. Lepo se zahvaljujem.

Anton Steblovnik
Gornji Milanovac

Pripis uredništva! Seveda bomo našemu vojaku radi poslali naše glasilo, saj razumemo domotožje in cenimo navezanost na domačo dolino. Veliko zadovoljstva želimo ob branju iz domačih gajev.

Za onkološki inštitut

Danica Komar iz Nazarja sporoča, da so ostanek zbranega denarja za venec za pokojnega Miha Cajnerja v višini

3.900 din nakazali na račun Onkološkega inštituta v Ljubljani. Vsem, ki so prispevali denar lepa hvala!

DELAVSKA UNIVERZA MOZIRJE

razpisuje
vpis v naslednje tečaje:

1. začetni in nadaljevalni tečaj nemškega jezika
2. začetni in nadaljevalni tečaj angleškega jezika
3. tečaj krojenja in šivanja

Navedeni tečaji bodo potekali v zimskih mesecih (december 1985, januar in februar 1986). V tečaje se lahko vpišete osebno vsak dan od ponedeljka do petka od 6. do 14. ure, ob sredah pa od 6. do 16. ure.

Združenje šoferjev in avtomekanikov

»AVTO ŠOLA« MOZIRJE,

obvešča,
da organizira skupno z AMD Titovo Velenje in Koroško regijo, tečaj za voznike inštruktorje praktične vožnje in tečaj za predavatelje cestno prometnih predpisov.

Vse interesente, ki imajo željo vključiti se v omenjeno dejavnost, kot redno zaposlen ali honorarno, vabimo, da se vpišejo v naši pisarni (Gasilni dom Mozirje) vsak ponedeljek in sredo od 15. do 17. ure, do 25. novembra 1985.

Tečaj se bo pričel decembra 1985. Pogoji za vpis je vsaj triletna srednja šola, starost najmanj 23 let ter 3 leta vozniško dovoljenje za kategorijo, za katero namerava opravljati izpit za voznika inštruktorja.

V kolikor želite še dodatna pojasnila, jih lahko dobite v pisarni AVTO ŠOLE.

Radioklub Mozirje

obvešča,
da bo pripravil tečaj za radiooperaterje C kategorije.

Pismene prijave sprejema do 10. 12. 1985
Stane Kotnik, Nazarje 175.

Milan Cajner in Anton Bitenc, dva glavna organizatorja obnove pri Punčoku sta prejela v znak hvaležnosti posebno priznanje — gozdne izrastke — kar je bila duhovita zamisel domačega gospodarja

Obirali smo jabolka

Bilo je jutro. Na dvorišču pred šolo smo se zbrali v skupino, da bi odšli obirat jabolka.

Peljali smo se z avtobusom v Šmartno ob Paki. Tam je velik sadovnjak. Takoj, ko smo prispeli, smo začeli nabirat jabolka. Naš načrt je bil, da naberejo 100 zabojev jabolk. Sada drevesa so bila nizka in obiranje nam je šlo hitro od rok. Tovarišica Ela Venmšek je bila voditeljica naše skupine. Ko smo nabrali polovico, smo imeli malico. Pri malici smo se veselo pomenkovali in peli pesmi. Bilo je veselo vzdušje in vsak je imel kaj povedati. Ko smo pomalicali smo znova odšli nabirat jabolka. Zraven nas so nabirali jabolka tudi učenci OŠ Gornji grad. Kmalu pa nam je začelo jabolko primanjkovati. Prepirali smo se za

jabolka in bilo je tudi nekaj vroče krvi. Navsezadnje pa se je vse uredilo. Uresničili smo načrt. Nabrali smo 100 zabojev jabolk in bili zelo ponosni. Jabolka smo zložili na kup. Dogovorili smo se, da bo naslednji dan tovarnjak pripeljal jabolka v Luče. Spet smo se vsi zbrali pred avtobusom in se zabavali. Voznik avtobusa — Jože Germelj, nam je tudi pomagal nabirati jabolka. Po končanem obiranju pa smo se vrnili domov vsi veseli in razigrani.

Zelimo, da bi se še večkrat udeležili takšnih akcij, saj nam poleg delovnih izkušenj prinašajo veliko radosti.

ČERČEK JANI
Literarno nov. krožek
OŠ Luče ob Savinji

Delovna akcija

Center za mladinske delovne akcije pri OK ZSMS Mozirje je v soboto, 12. oktobra 1985 organiziral delovno akcijo pri Pečnik Jožetu v Lepi njivi. Čistili smo površine, ki jih je zasul zemeljski plaz. Akcije se je udeležilo devet mladincev oz. brigadirjev. Očistili smo kar precej površine, vendar nas je bilo premalo, da bi delo dokončali.

Ob tej priliki nam je družina Pečnik, ki nas je pristrčno sprejela, poslala pismo. Glasi se:

Predvsem bi se rad ob tej priliki zahvalil vsem družbenopolitičnim organizacijam, ki so mi v težkih dneh naravne nesreče priskočile na pomoč ter pomagali materialno in moralno. Najprej članom civilne zaščite, ki so bili celo očitvidci nesreče ter takoj ukrepali

glede varnosti naše družine in težko pridobljenega imetja. Nadalje Skupščini občine Mozirje, Samoupravni komunalni interesni skupnosti Mozirje, Krajevni skupnosti Mozirje in Skupščini občine Titovo Velenje, vsem tovarišem, ki so se poleg rednega dela še angažirali glede posledic elementarne nezgode. Resnično smo imeli občutek, da nismo ostali sami in da s pomočjo družbe lahko spet mirno spimo v svojem domu in obdelujemo zemljo.

Na koncu je ostalo še mnogo ročnega dela. Na pomoč so priskočili naši mladinci in pridni brigadirji, tako, da bo sčasoma dobila okolica lep izgled. Tovariški pozdrav!

Družina Pečnik

Župnijska cerkev v Šmartnem ob Dreti je dobila novo lice. Lepo obnovljena je prava podoba stare cerkvene zgradbe.

Še tako zahtevna poslovna kosila ali poslovne večerje vam pripravijo v Menini Gornji grad
Prosijo telefonično prednaročilo — 842 020.

Zbornica obvešča

V Informatorju Savinjsko-Saleške gospodarske zbornice smo med drugim lahko prebrali:

Že več let je trajalo prizadevanje Savinjsko-Saleške gospodarske zbornice, da bi ob hišnem sejmu Gorenja prišla do celovitejših predstavitev gospodarstva občin Mozirje in Velenja ter da bi ta manifestacija, po vzoru Gorenja, prerasla v »poslovne dneve savinjsko-saleškega gospodarstva. V letošnjem letu je to uspelo! Iz občine Mozirje so se predstavili Železarna Ravne, TOZD Kovinarstvo Ljubno, Cinkarna Celje, TOZD Kemija Mozirje, ZKZ Mozirje, Trgovsko podjetje Savinja, Elcroj Mozirje, Smreka Gornji grad, Turist Nazarje, Obrtno združenje Mozirje, Kompas, PE Mozirje. Seveda pa je iz velenjske občine sodelovalo veliko več delovnih organizacij.

Kot je razbrati iz načrtov naše zbornice, bo v bodoče velenjski sejem prilika za širše povezovanje gospodarstva regije in seveda izven nje.

Pod naslovom Zanimalo vas bo... pa najdemo med drugim: V splošni banki Celje in Temeljni banki Velenje so končani vsi strokovni in samoupravni postopki za vključitev TB Velenje v SB Celje. Razglasitev uspešnosti tega združevanja, za katero so se pogojno odločili organi upravljanja in članice obeh bank, bo opravljen na zborih takoj, ko bodo izpolnjeni vsi pogoji, opredeljeni v laboratu, ki je sestavni del Samoupravnega sporazuma o vključitvi TB Velenje v SB Celje.

V Mozirju ugotavljajo, da je masa sredstev za osebne dohodke rasla počasneje od resolucijskih usmeritev. Osebnih dohodkov v gospodarstvu so se v primerjavi z lanskim enakim obdobjem povečali za 86,7% in znaša povprečni mesečni neto OD 42.432 din ter zaostaja za republiškim povprečjem za 9,2%. Skupna in splošna poraba pa sta naraščali hitreje, kot to dovoljuje dohodek prvega polletja.

Na podlagi sklepa komisije za delovna razmerja

TOZD GRADBENIK LJUBNO,

objavlja prosta dela in naloge:

1. čistilke
v samskem domu Brdce
Pogoj: osnovna šola, eno leto delovnih izkušenj
2. več žagarjev in tesarjev

Pogoj: ustreznost kvalifikacija, prijavijo se lahko tudi delavci, ki so se pripravljali priučiti

Delo je za nedoločen čas, obvezno poizkusno delo.

Prošnje pošljite na naslov: GIP VEGRAD, Kadrovska služba, Prešernova 9a, 63320 TITOVO VELENJE.

OBVESTILO

KRAJANOM KRAJEVNE SKUPNOSTI LJUBNO OB SAVINJI

Pokopališka uprava pri KS Ljubno ob Savinji obvešča krajanke, da bomo pobirali najemnino za grobove na pokopališču Ljubno ob Savinji in Radmirje od 25. 11. 1985 do 25. 12. 1985 vsak dan od 11. do 15. ure na krajevnom uradu Ljubno ob Savinji.

Najemnina bo pobrana za obdobje 1982-1987.

Letna najemnina za samski grob znaša 250,- din, za družinski pa 400,- din.
Ob plačilu najemnine za grobove morate vedeti številko groba.

Obrtno združenje Mozirje

vabi k sodelovanju,
vse zainteresirane, ki imajo v lasti pletilne stroje za ročno in polavtomatsko pletenje.

Delo po pogodbi. Za vse informacije se obrnite na Obrtno združenje Mozirje, telefon 831-912. Prijave sprejemamo do 1. 12. 1985.

beogradska banka
temeljna banka Ljubljana
poslovne enote:
kranj, krško
litija, ljubljana
novo mesto
titograd, žalec

in agencije v Ljubljani Tabor Šiška in Zalog, Radovljica, Ribnica, Trebnje, Metlika, Kostonjeva, Brežice in Mozirje, Žalec Nama.

Čestitamo občanom k prazniku —
29. novembru!

Več samoupravnega duha

Ko so na vseh zborih občinske skupščine in na skupščinah SIS govorili o preobrazbi skupnih služb samoupravnih interesnih skupnosti, so zatrjevali, da bo nova oblika učinkovitejša, cenejša in dostopnejša občanom. Takrat so na nekaterih skupščinah SIS izražali delegati bojazen, da bo predvidena združitev z upravnimi organi pomenila tudi manj samoupravno poslovanje interesnih skupnosti. To pa bi pomenilo odstopanje od načel svobodne menjave dela.

Predsednik Komiteja za družbene dejavnosti pri SO Mozirje Franc Vuga, je v razgovoru z nami nekoliko pojasnil sedanja prizadevanja za oživitve delegatske pobude v samoupravnih interesnih skupnostih družbenih dejavnosti. Predvsem je treba vedeti, da si v občini lahko odrežemo le toliko dobrin, kolikor smo jih glede na gospodarsko moč in zmogljivost sposobni. Mnogi ljudje kaj radi primerjajo določene ugodnosti v drugih občinah z našimi, pa potem negodujejo, saj je jasno, da si bolj razvite občine lahko zagotavljajo določene dobrine, ki si jih pač v naših razmerah ne moremo. Čeprav seveda ni dosti odstopanja, pa so vendarle razlike med področji znotraj naše republike. Torej treba je vedeti, da za vse družbene dejavnosti velja pravilo njihovega obsega po razvitosti občine oziroma gospodarstva v njej!

Vendar pa si prizadevajo, da bi družbene dejavnosti v bodoče ne zaostajale po obsegu za družbenim proizvodom v naši občini. Saj so v zadnjih letih razmeroma dobre izkušnje, ki kažejo na to, da se tem dejavnostim posveča ustrezna pozornost, saj je jasno, da predstavljajo del našega življenja in zagotavljajo vrsto učinkov, ki so bistveni za naše delo in ustvarjanje.

V službah komiteja si prizadevajo izboljšati dejavnost v okviru sedanjega kolektiva, tako ni bojazni, da bi se službe širile. Predvsem pa se zavedajo, da je treba veliko več narediti za delegatsko bazo, ki je včasih kar odrinjena od stvarnega samoupravljanja. Opaziti je, da je pri posameznih skupnostih preveč raznih teles in se tako odločanje precej

razvodeni. Poskrbeli bodo za smotno organiziranost znotraj posameznih skupnosti. Večkrat se dogaja, da se sklicuje kakšna skupščina večkrat, ker ne zagotavlja udeležbe. To je seveda drago in zamudno. Tu se sedaj postavlja vprašanje kako pritegniti delegate k znanju na svojem območju, v oblikovanju določenih družbenih dejavnosti dejanskega potrebni, ne pa da so le sredstva za sprejem nekkih sklepov, ki največkrat niti niso odraz njihov želja in hotenj.

Na sploh pa je opaziti v skupnostih preveč agresivnosti izvajalcev in vse premalo glasu uporabnikov, kar seveda slednje odvrca od sodelovanja na skupščinah in sploh v skupnostih. Verjetno ne gre toliko za nezanimanje delegatov za družbene dejavnosti, kot to, da se njihov glas ne upošteva, ali pa ga sploh ni! V teh zadevah se prizadevno iščejo izhodi, saj so pred nami volitve in delegati bodo prevzemali dolžnosti, če bodo smatrali, da so pri oblikovanju določenih družbenih dejavnosti dejanskega potrebni, ne pa da so le sredstva za sprejem nekkih sklepov, ki največkrat niti niso odraz njihov želja in hotenj.

Jasno je, da gre tu za številne neznanke, ki jih bo treba še izluščiti. Je pa tudi to, da bodo napeli vse sile, da bi v bodoče zavel drugačen veter v samoupravnih interesnih skupnostih.

Ko je Franc Vuga govoril o težavah, ki tarejo skupnosti, je najprej poudaril te v združenih skupnostih. Tu cene prehitvejo vse naše možnosti, tako nastajajo velike vrzeli med tistim, kar lahko zmoremo in dejanskimi stroški. Uporabniki bi morali dejansko več misliti na to, da nam sredstva za zdravstvo nihče drugi ne da, se pravi, da jih imamo le toliko, kot jih ustvarimo v gospodarstvu. Zaradi ostrejših gospodarskih pogojev pa je sredstev tudi v gospodarstvu vse manj!

Posebno kritična je navada v skupnostih, da se med letom po potrebi ali pa tudi ne, spreminjajo predvidevanja o naložbah. Tako seveda nepredvidene vsote za neke potrebe precej razbijajo redna predvidevanja in povzročajo velike težave, milo rečeno to ni red, ki bi moral biti za vsako ceno upoštevan. Navada je želena srajca, pa bo kljub temu treba takšno miselnost pri izvajalcih temeljito spremeniti!

Med vajo na Čreti

Uspešna vaja na Čreti

Prizadevni člani gasilskega društva Gorica ob Dreti so ob mesecu požarne varnosti v nedeljo opravili akcijo dostojno svoje tekmovalne in delovne uspešnosti ter seveda strokovne usposobljenosti in opremljenosti. Preverili so namreč čas, ki ga potrebujejo, da pridejo do najbolj oddaljenega kmeta na svojem področju, v njihovem primeru je to Jugovnikova domačija na Čreti.

Po ozki in strmi gozdni cesti so prišli na mesto »požara« v izrednih 19 minutah in se seveda takoj lotili »gašenja«, vajo pa so opazovali tudi vsi domačini s Črete. Pri sami vaji so odkrili nekaj pomanjkljivosti, ki jih seveda v bodoče ne bodo ponovili, tudi temu pa je bila vaja pravzaprav namenjena. Vendar to še ni vse v zvezi z njo. Domačinom so podrobno predstavili gasilne aparate, ravnanje z njimi in shranjevanje, nekateri pa so potem tudi zares gasili za to pripravljen ogenj. Razveseljivo je, da so veliko zanimanje za to pokazali zlasti otroci, od katerih bo prenekalet kmalu v gasilskih vrstah, kar je prav tako velika korist takšnih in podobnih vaj.

O tem smo se pogovarjali tudi z domačini. Gospodar na Jugovnikovi kmetiji meni takole: »Gasilec gre zares po-

hvala za to in ostale akcije, ki kažejo, da so zares dobro opremljeni in usposobljeni. Tudi strokovni nasveti nam veliko pomagajo, danes pa nismo le videli prikaza gašenja s cisterno in gasilnimi aparati, ampak smo te aparate tudi kupili, gasilci z Gorice pa so nam jih prodali po znatno nižji ceni. To vse nam še toliko več pomeni, ker smo kmetje na Čreti še vedno precej oddaljeni od doline, bolj kot to kaže razdalja do nje po cesti. Še vedno smo precej zaposlavljeni, čeprav se je v zadnjem času veliko spremenilo na bolje.«

Završnik: »Pomoč gasilcev nam seveda veliko pomeni in nam vliva zaupanje. Čas 19 minut do naših kmetij je jasno skoraj neverjeten, vendar bi rad ob tem povedal, da nihče od nas nima nobene zveze z dolino, razen ceste seveda. To pomeni še enkrat 19 minut in še nekaj povrh, da gasilci krenejo na pot. Radi bi torej telefon, ali kakršnokoli drugo hitrejšo zvezo. Sami smo pripravljani veliko prispevati, vsega pa ne zmoremo, razdalja je prevelika in premalo nas je.

O tem smo se sicer že veliko pogovarjali, vendar kakšnih otipljivejših uspehov še ni.«

J. P.

Moje prvo berilo

V Titovem Velenju so nas spet presenetili z izrednim kulturnim dogodkom. Marjan Marinšek je pripravil v Kulturnem centru razstavo abecednikov in prvih beril. Ta marljivi zbiratelj in proučevalec je že leta 1983 v Zagrebu razstavljal začetnice iz 33 držav in v 56 jezikih. Njegovo delo je spremljalo vna in prizadevnost, sicer ne bi uspel pripraviti tako celovit pregled iz te tematike. Pri svojem delu je naletel na razumevanje naših in tujih kulturnih ter znanstvenih delavcev, kar mu je omogočilo uspešno zbiranje, saj končno ni tako lahko iz tolikih držav pridobiti tako dragoceno gradivo.

Posebno zanimiv za našega človeka je del, ki zajema slovenske učbenike od Trubarjevega dalje.

To je vsekakor doživetje za vsakogar, ki pozna vsaj malce našo zgodovino in ljubi svoj jezik. Je pa

Dobro gnojilo

V zadnjem času smo že marsikaj prebrali o humusu, ki ga naredijo črvi. Gre za snov ki zagotavlja zemlji rodnost in življenje. Zadruga vam ponudi izdelek svojega kooperanta Franca Klopčiča iz Celja pod imenom BIO-PED. Dobite ga lahko v malih zavrtkih ali velikih vrečah.

Gre torej za povsem naravno gnojilo, ki takoj učinkuje in ne vsebuje kemičnih dodatkov. V njem so dušik, kalij, fosfor in

Pionirska konferenca pod Raduho

Bilo je lepo jutro. Zbudila sem se prej kot običajno. Vesele in dobro razpoložena sem se odpravila v šolo.

Ta dan je bil drugačen od ostalih. Učenci naše šole smo se odločili, da bomo naš dan — dan pionirjev to leto proslavili na Loki pod Raduho. Obuti in oblečeni smo bili kot pravi planinci. Vedri in dobro razpoloženi smo komaj čakali, da se odpravimo na pot. Po malici smo se zbrali v skupine in krenili na pot proti Nadlučam. Pot je v začetku strma in naporna, zato je nekatere zelo utrudila. Na licih so se mnogim pokazale drobne znojne kaplje. Med potjo smo se pogovarjali. Ob raznih šalah so se usta raztegnila v širok nasmeh. Pot je postala položnejša. Kmalu smo prispeli na Loko. Tu smo pomalicali. Postali smo velika, razigrana družčina, ne oziraje

se na to, iz katerega razreda prihajamo. Po malici smo šli še ven, a nismo skraj nič videli, ker je bilo zelo megleno, pa vendar smo bili vsi veseli.

Ko so prispeli še zadnji, se je pričela naša pionirska konferenca. Učenci so prebrali poročila o delovanju krožkov in organizacij na šoli. Izvolili smo nov pionirski odbor. Pionirska konferenca je potekala sproščeno in delavno, kot da bi slutili, da sliši naše zabljuje tudi naša Raduha. Po tem smo se še pogovarjali, toda kmalu smo se začeli odpravljati po poti nazaj.

To je bila naša prva konferenca pod visoko goro RADUHO. Mislim, da si takšnih dnevov še vsi želimo.

URŠKA ROSC
lit. nov. krožek
OŠ BLAŽA ARNIČA LUČE

Rad je kmet

V eni naših najlepših hribovskih vasi — Smihelu je prav na koncu zaselka kmetija Konečnik. Tako so se pisali predniki še po prvi svetovni vojni, potem pa je izumrlo in ostalo je kot hišno še do danes. To je kmetija velika 56 ha, od teh je le 8 ha obdelovalnih površin, drugo je gozd. Tam smo srečali mladega, 25 let starega Vanča, sina gospodarja Ivana Verbuča. Našli smo ga pri delu v hlevu, kjer je treba poskrbeti za 17 glav živine.

Kako se počuti kot mlad kmet? Dobro, je vedro odgovoril in se pri tem prijazno nasmehnil. Tudi ta nasmeh je bil potrditven, da je temu res tako! Kdo da gospodari?

Skupaj z očetom in materjo kar nekako zmoremo. Dela je veliko, smo pa dobro opremljeni s stroji in smo tako kos tudi tem hribom.

Kaj pa drugo? Ja, spomladi smo naredili silos in uredili hlev na splakovanje, kar pomeni manj dela, vsekakor pa je to lažje.

Sodobno je treba misliti in slediti napredku, sicer zaostaneš. Mlad in močen, kakor je Vanč že zmore veliko dela, tudi trdega se ne ustraši. Je pač treba, ker sta starša nekoliko bolehnata. Kako pa razvedrilo? Ne manjka ga. V vrstah mladih zadržnikov je vedno prijetno in marsikaj pripravijo, da je veselo. Mladi med seboj mnogo tega zmorejo. Prej je tudi delo pri domačem prosvetnem društvu pritegnilo Vanča, sedaj se je moral temu odpovedati. Rad pa obišče kakšna strokovna predavanja o kmetijstvu, ker mu to koristi, zadruga takšna predavanja nudi, pa bi lahko tudi kaj bolj temeljitega za izobraževanje mladih kmetov, denimo kakšne daljše seminarje.

Bregi so precej strmi, kaj pa delo na njih? Ni tako hudo, saj polovico zmoremo s stroji, nekaj pa je treba narediti tudi v potu svojega obraza.... Kako je postal kmet?

Ja, že od malega je rad imel kmetovanje, kot da mu je to prešlo v kri. Končno pa so rodove nazaj predniki bili kmetje, zakaj ne bi ostal še jaz... Hišo ste povsem posodobili, kaj nameravate? Ja res smo veliko naredili, da bi dostojneje živeli, stara hiša je bila vlažna in tesna. Morda bo kdaj prilika za turistično dejavnost. Če bo v hišo prišla mlada, kar si Vanč želi, bi lahko bolj smelo načrtovali. Vsekakor pa so posodobitve tudi nam vsem všeč in pomenijo določeno ugodje po težkem delu. Omenil si mlado?

Da, želim, da bi se tod naš rod nadaljeval, kdo si tega ne želi? Kaj si še želiš? Da bi se cene unesle. Saj

Vanč Verbuč — Konečnik

je nemogoče, da so cene našim izdelkom nesorazmerne tistim, ki jih pri kmetovanju rabimo. To ne more pospeševati kmetijstva. Če bi se razmere ustalele bi bilo lepo delati in zagotavljati tržne viške družbi. To je naša naloga, radi bi ji sledili, saj ji, vendar vse težje. Morda bo kdaj le drugače.

Odlikovanja v naši občini

V občini je bilo doslej od leta 1949 dalje podeljenih 365 državnih odlikovanj, od tega je bilo dolikovano 358 posameznikov in 7 pravnih oseb. V 1984/85 so bila podeljena odličja: medalja dela 6, medalja zaslug za narod 3, red dela s srebrnim vencem 10, red zaslug za narod s srebrno zvezdo 3, red republike z bronastim vencem 1.

Že vrsto let ni bila dana nobena poudarila za odlikovanje iz naslednjih organizacij: TOZD Kemija Mozirje, Elkrjoj Mozirje, Turist Nazarje, Smreka Gorpji grad, TOZD MGA Nazarje, Iskra FERIT Ljubno, Gradbenik Ljubno.

Komisija za odlikovanja pri SO Mozirje bo skladno z že oblikovano politiko odlikovanj, ki mora spremljati in podpirati razvoj in graditev našega samoupravnega sistema, še na-

prej vzpodbujala predlagatelje, da s priznanji izpostavi tiste, ki so zaradi delovnih ali drugih zaslug znani širši skupnosti še zlasti pa tiste posameznike, ki v današnjem času zaostrenih pogojev gospodarjenja s svojim izjemnim prizadevanjem doprinašajo k urensničevanju politike gospodarske stabilizacije.

Za odlikovanja se naj predlaga predvsem tiste, ki še niso bili odlikovani, za ponovno odlikovanje pa naj se predlaga le tiste, ki so po prejemu zadnjega odlikovanja dosegli nove izjemne delovne ali druge rezultate.

Komisija bo prav tako tesno sodelovala z drugimi organi, ki predlagajo in podeljujejo druga družbena priznanja na nivoju občine in širše ter tako imela vpogled nad celotno politiko odlikovanj in priznanj na našem območju.

Zaključek lige v malem nogometu

Kronist bi zapisal: »Zaključek tekmovalnega v krajevni nogometni ligi Gornjega grada je bil vendarle tak, kot se to pričakuje od zaključnega medsebojno odvisnega okolja, PRIJATELJSKI!«

Prav ste prebrali, krajevna liga v malem nogometu je doživela s podelitvijo pokala, ki bi ga, glede na njegovo bogatost, bila vesela tudi vrhunska ekipa in diplom vsem sodelujočim ekipam, svoj uradni zaključek. Po zadnjem sodnikovem žvižgu šestega kola, so igralci, člani društva Partizan, sodelovalo jih je preko štirideset, pripravili prisrčen in prijateljski zaključek.

Rezultati:
1. SP. Trg 9 točk
2. Novo naselje 6 točk (+4)
3. Tori 6 točk (+1)
4. Trg 3 točke

IVO KEKEC

350 let velikega punta

Leto 1635 bo v slovenski zgodovini ostalo ovekovučeno kot čas drugega slovenskega kmečkega upora. O dogajanjih v zvezi z upori v naših krajih vemo le malo. Jože Koropcec je v svojem delu Mi smo tu, ki ga je namenil spominu velikega punta pred tristoletjem, kar potrjuje domnevo, da so v punktu sodelovali tudi naši kmetje. O tem sicer pričajo nekateri bežni zapisi in ruševine nekaterih gradov. Več pa lahko izvemo iz Koropčevega dela.

Že na začetku leta 1635 je bilo čutiti med kmeti veliko napetost in nezadovoljstvo zaradi vse hujših pritiskov s strani fevdalne gospodke. Velike krivice in samovolja zemljiških gospodarstev so silile tlačane k združevanju in povezovanju.

Jože Koropcec piše med drugim: »Največje slovenske vs-taje v letih 1478, 1515, 1573, 1635 in 1713 smemo glede na slovensko skromno številčnost mirno prišteti med največje v svetovnih razsežnostih...«. In

dalje: »V zgodovini Slovencev v 17. stoletju najbolj blesti Drugi slovenski kmečki upor v letu 1635...«.

Iz navedb v knjigi Mi smo tu bi kaj lahko sklepali, da je v naših krajih bilo močno uporiško gibanje v času drugega kmečkega upora na Slovenskem. Med drugim navaja pisec, da se je 300 gornjegrajskih podložnikov zbralo v soboto, dne 28. 4. 1635 v Mozirju. Spet se dalje omenja, da se je 30. 4. istega leta na glas zvo-na in po dogovoru z mozirskim trškim sodnikom ter gornjegrajskim oskrbnikom zbralo okoli 600 grekucuhov pri Gornjem gradu. Z njimi, da je moral biti tudi mozirski vikar Janez Plevnik. Puntarji so se polastili samostana in zganjali burke na račun lju-bljanskega škofa, svojega zemljiškega gospoda, kateremu so tudi poslali pisanje. 1. maja t.l. so imeli na travniku pri gornjegrajskem trgu dopoldne pregled puntarske vojske. Nato so se popoldne lotili Ljubnega, zatem pa še Rudeneka.

Temu je sledil napad na Vrbovec, ki ga je takrat imel v zakupu Janez Pečohar. Kot navaja vir, so puntarji obvladali tudi trg Rečico, kjer so trškemu sodniku povsem izpraznili hišo.

Janez Pečohar, zakupnik graščine Vrbovec je bil znan krvolok. Baje je že pred puntom ravnal s podaniki samovoljno in surovo. Tako opisuje vir njegovo ravnanje po puču »roparsko«. Nad svojimi kmeti se je hudo znašal in jih vsevprek kaznoval.

Pomembno vlogo pri punktu 1635 je moral imeti tudi neki Polinger iz Gornjega grada. Matevž Remic je na zaslišanju povedal, da je na Polingerjevo sporočilo dvignil v upor svojo vas.

Oblasti so ob punktu poklicale na pomoč vojsko, ki je pustila tudi po naših krajih, saj navaja naš vir, da so Ulrika Mesnerja prijeli krajišniki (voj-ska, ki je bila glavna udarna si-la proti upornikom pri nas) v Mozirju in ga odvedli v celjski zapor.

Na zaslišanih upornikov v Celju, Gradcu in Ljubljani so ti pod silo muk marsikaj priznali. Vir omenja veliko imen zaslišanih, naj jih nekaj navedemo: Matěj Tabernik, Valentin Močeradnik, Matija Stradovnik, Boštjan Sovinec, Marko Kobale, Valentin Krajnc, Tomaž Potočnik, Anton Plahutič, Gregor Brezovnik, Anton v Dolu pri Štajngrobu, Andrej Tkavc, vsi navedeni so bili po lastnih izjavah udeleženi pri uporih v naših krajih, tako pa tudi: Dobrač, Drofink, Glažer, Goločnik, Gostnik, Hlačun, Hribernik, Jevšnik, Kampuš, Klabučič, Klemenčič, Krajnc, Lončar, Ostrešek, Ostram, Sevnik, Šerih, Šetinsk, Urb, Velej, Verbačnik, Verhovnik, Verk, Vorsenik, Vuče. Veliko od navedenih imen je v naših krajih še sedaj znanih. Seveda pa je domnevati, da so tudi puntarji iz drugih predelov Slovenije sodelovali v napadih na naših tleh.

Knjiga Jožeta Boropca Mi smo tu je na voljo bralcem tudi v naši matični knjižnici.

A. V.

GLOSA

Imam, času primerno, usmerjenega vnuka. Seveda spremljam njegovo usmerjanje in se pri tem še sam malo usmerjam. Toda, bolj ko se je bližal konec šolskega leta, bolj sem bil na trnih in držal pesti, ali bo izpolnil pogoje za štiri letni študijski program ali pa bo moral nadaljevati šolanje po skrajšanem programu. Naposled mu je le uspelo priti mimo vseh nevarnih čer in prikrmariti na prvi in doslej navjajnejši vmesni šolski cilj. Fant bi torej šel naprej po boljši usmerjeni varianti.

Slovenščina pa ne?!

Pogoji zanjo pa odpirajo resno vprašanje, zastavljeno že v naslovu: »Slovenščina pa ne?!« Lepo in prav, da so bile za štiri strokovne predmete zahtevane najmanj trojke. Tu se bo moral na delovnem mestu pač štirideset let kar naprej izkazovati in potrjevati. Prav tako ni narobe, da se jim je kot peti predmet pridružila angleščina, saj jo bo še in še rabil tako v stroki kakor sicer. Toda človeka neizmerno zaboli, da pogoji tako zelo zapostavljajo našo ljubo slovenščino, da jo kratkoma izpuščajo. Razmišljam in

razmišljam, zakaj tako, a se ne morem domisliti. Razen če nam je v neskomno zadovoljstvo lažno spoznanje, da nam je bila že ob rojstvu položena v zibelko, da jo ZNAMO, druge predmete in stroke pa se moramo šele učiti. Vendar nikakor ne bi škodovalo, če bi bila ta ljuba slovenščina tudi med pogoji in če bi ji bila odmerjena še kakšna šolska urica več. Kajti še dolgo je ne bomo znali tako, kot bi morali. Dokazov za to je na pretek, če samo poslušamo naše prosto govorjenje ali prebiramo nekatera slovenska zveržena

(seveda nelektorirana, kaj bi še to!) gradiva. Toliko kot stroka, če ne še več, je vredna tudi naša materinščina. Z njo obstojimo ali pademo. Najprej pa se je moramo dovolj dobro naučiti že v šoli, s tem da ji seveda pozneje tudi še kar naprej namenimo največjo možno skrb.

Zato je vprašanje »slovenščina pa ne?!« več kot umestno. Kot kritika, pa tudi kot spodbuda, da naredimo zanjo več kot doslej.

Franček Brglez
(Komunist, št. 30)

Seidl v spodnještajerski Švici

(1. del)

Pri pregledovanju prvih potopisov po Zgornji Savinjski dolini ni mogoče mimo Johana Gabriela Seidla, avstrijsko-nemškega leposlovca, potopisca, arheologa, zgodovinarja, narodopisca in šolnika, ki je v 30. in 40. letih prejšnjega stoletja napisal in objavil dva potopisa po spodnještajerski Švici, kot je imenoval predvsem zgornji konec naše doline. Za Hacquetovim in Zupančičevim potopisom si bomo ogledali še Seidlova, in sicer poznejšega, ki je bil objavljen v nemško pisani knjigi Popotovanja po Tirolskem in Štajerskem.

Seidl (kar se izgovori zajdl) se je rodil na Dunaju leta 1804 (vse podatke povzemam po članku Alfonza Gspana v Slovenskem biografskem leksikonu). Tu je obiskoval vse šole do filozofske in pravne fakultete, ki je ni dokončal, pač pa se je usposobil za službo na gimnaziji. (Na pravo je študiral skupaj s Francetom Prešernom). Nekaj časa je bil brezposeln, vendar je trdo delal, da je zaslužil denar za preživljanje matere in tete. Leta 1829 je bil imenovan za učitelja na celjski gimnaziji, kjer je preživel 11 let. Leta 1840 so njegovi prijatelji celo objavili izmišljeno vest, da je umrl, samo da so opozorili oblasti na vidnega pesnika. Na Dunaju je še istega leta postal kustos dvorne zbirke novcev in starin, obenem pa tudi cenzor, in sicer do

marčne revolucije leta 1848. Deležen pa je bil tudi nekaterih večjih časti: postal je npr. redni član dunajske akademije znanosti in varuh dvornega zaklada ter bil imenovan za vladnega in dvornega svetnika. Leta 1871 je bil upokojen in štiri leta pozneje je umrl (prav tako na Dunaju).

V Celje je prišel že kot izoblikovan literat, saj je objavjal pesmi in novele od svojega 16. leta naprej v časnikih, almanahih, od katerih je nekatere tudi urejal, ter pesniških in proznih zbirkah; uspel pa je tudi z dramskimi deli na dunajskih odrih. V Celju je literarno delovanje še stopnjeval. Pisal je v nemščini in malo tudi v latinščini, slovensko pa se je naučil bolj za vzorec. Kljub temu najdemo v njegovem pesniškem delu nemške upesnitve slovenskih pripovedk, npr. tisto o zvonu na Čreti. Leta 1853 pa je nastala njegova najbolj znana pesem — staroavstrijska himna, ki nosi v slovenskem prevodu Luka Jerana naslov Cesarska pesem (in ki so se je nekateri starejši še učili v šoli).

Ko je bil radovedni Seidl prestavljen v novo okolje, ga je seveda začel takoj proučevati in o njem pisati. V nekaj letih je sistematično prehodil okoli Celja od Savinjskih Alp do Rogatca, vmes pa si je privoščil tudi kak skok na Koroško in Kranjsko. V časopisu St-

eirische Zeitschrift je leta 1836 objavil spis Die untersteirische Schweiz (Spodnještajerska Švica), v katerem opisuje potovanje iz Celja skozi Savinjsko in Logarsko dolino do slapa Rinke z vzponom čez Škarje na Ojstrico. Spisu je dodan seznam alpskih rastlin in popis panorame gora okoli Solčave z navedbo višin. Seidl je bil navdušen nad lepoto te pokrajine, v pripoved je vplel ljudsko izročilo in krajevna imena je zapisoval tudi v slovenščini.

Najboljše Seidlovo potopisno delo pa je drugi del knjige Wanderungen durch Tyrol und Steiermark (Potovanje po Tirolskem in Štajerskem), ki je izšel leta 1847 v Leipzigu (v zbirki Slikovita in romantična Nemčija). Spis, ki je bil sprva zamišljen kot spremno besedilo k 60 jeklorezom stuttgartskega slikarja Ludwiga Meyerja, je v celoto ubran pesniški oris ter krajevisni, zgodovinski, etnološki in gospodarski opis, sestavljen iz že objavljenih potopisov. V poglavju Prvo potovanje sta med drugim upodobljeni tudi Iгла in Logarska dolina, tu pa je objavljeno tudi besedilo, ki se nanaša na Zgornjo Savinjsko dolino in ki si ga bomo ogledali v naslednjih nadaljevanjih.

Kot zgodovinar, arheolog in šolnik je za nas seveda manj pomemben. Njegovo narodopisno gradivo je bilo objavljeno nekaj že v potopisih, največ

pa po smrti, ko je izšla zbirka njegovih pravljič in zgodb (tudi iz slovenskega dela Štajerske), v katerih je med prvimi reševal pred pozabo ljudska verovanja in sporočila o šegah, s tem da jim je včasih dajal umetelno obliko.

V Celju za Seidlom ni ostalo veliko: po njem so imenovali neki studenec, kmalu po njegovi smrti so začeli veliko nabiralno akcijo za spomenik, leta 1904 pa so vzdali spominsko ploščo na njegovo nekdanje stanovanje. V času narodnih bojev so celjski Nemci in nemškutarji hoteli Seidla po krivem narediti za najvidnejšega nemškega šovinista, čeprav je bil kozmopolitski avstrijski domoljub — zato je omenjena spominska plošča leta 1918 izginila.

Kot potopisec je Seidl prikazal širokemu svetu v simpatični luči doberšen del naše Štajerske in njene prebivalce (hvalil je zlasti njihovo gostoljubje in zgovornost), s tem pa je zbudil pri bralcih zanimanje za naše kraje in ljudi.

Pristavek »Švica« si v vsaki pokrajini prisluži res izjemno divja naravna (po možnosti zelo kamnita) znamenitost — in po Seidlu je pri nas to ravno zgornji del Zgornje Savinjske doline. Naslednjič bo torej na vrsti prvi del Seidlove utemeljitve tega njegovega poimenovanja.

Peter Weiss

Redke so podobne zgradbe v naši občini. Ta je v Lepi njivi. Lahko bi nazorno pričala o svojem dolgoletnem obstoju.

Veterinarsko dežurstvo

18. 11. do 24. 11. Zagožen Drago, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-179
24. 11. do 1. 12. Kralj Ciril, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-112
2. 12. do 8. 12. Lešnik Marjan, dipl. vet., Ljubija, tel. 831-219
9. 12. do 15. 12. Zagožen Drago, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-179
16. 12. do 22. 12. Kralj Ciril, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-112
23. 12. do 29. 12. Zagožen Drago, dipl. vet., Ljubno, tel. 831-263
30. 12. do 5. 1. Lešnik Marjan, dipl. vet., Ljubija, tel. 831-219

Dežurstvo elektro Celje

Nadzor. Nazarje za mesec december

Od 2. 12. do 8. 12. 1980 Jeraj Franc, Prinova, tel. 831-910
od 9. 12. do 15. 12. 1985 Marolt Marko, Mozirje, tel. 831-877
od 16. 12. do 22. 12. 1985 Nadvežnik Srečo, Nizka, tel. 831-706
od 23. 12. do 29. 12. 1985 Levev Peter, Paška vas, tel. 884-150
od 30. 12. do 5. 1. 1986 Tratnik Franc, Pusto polje, tel. 831-263
V slučaju kakšne spremembe pokličite Elektro Celje, tel. 25-841, kjer dobite potrebne informacije.

Kino Mozirje v novembru

3. COCO CHANEL — ameriški film
5. KRIMINALISTIČNA BRIGADA — francoski film
7. 8. VRAŽJI ANGELI — ameriški film
10. LADY CHATTERLEY IZ TOKIA — japonski film
12. PROJEKT: UMOR — ameriški film
14. 15. POSLEDNJI MEHIKANEC — francoski film
17. VELIKA IGRA — ameriški film

19. IZJEMNA ŽENSKA — francoski film
21. 22. TELO IN DUŠA — ameriški film
24. UNIČENJE OB 15.30 — japonski film
26. KLINIK ZA SEKS — nemški film
28. 29. PIRATI AVTOCESTE — ameriški film
31./1. 1. OBRAČUN PRI BLA-GOVNICI — francoski film

Kino »Dom« Gornji grad

1. 7. — 8. decembra film »VELIKA KAČA« Zapadno nemški film
2. 14. — 15. decembra film »PO SLEDEH SOKOLA« Zapadno nemški film

3. 21. — 22. decembra film »ZEN KUN DO V PARIZU« HONG KONG FILM
4. 28. — 29. decembra film »SPOZNAVANJE V MEGLI« Jugoslovanski film

Kino Nazarje v novembru

4. Klienti gospe Klod, francosko-ameriški film.
7.—8. Petero močnih, ameriški film
11. Topli bratje, italijansko-francoski film
14.—15. Kradljivci svetega hriba, ameriški film.

18. Vroče postelje, italijanski film,
21.—22. Obračun na zlati ladji, italijanski film,
25. Ali je prostor za ljubezen, ameriški film
26. Neustrašljivi Moric, nemški film — šolski,
28.—29. Xanady, angleški film.

Nove knjige v knjižnici Mozirje

I. LEPOSLOVJE: Zbirka Moj roman: Murdoch: Črni princ, Malamud: Dubinova življenja, Habe: Pot v temo, Buck: Mavrica, Buck: Zmajevno seme Wallace: Črni krog, Kovačič, L.: Prišleki 3. del, Jesih: Usta (pesniška zbirka)

II. STROKOVNA LITERATURA: Slobodnjak: Človek, bitje prihodnosti, Lalović: Poslednja oaza, Carnegie: Kako se nudiš javno nastopati in govoriti, Pasti razvoja: ekološke študije, Ahačič: Dramsko gledališče, Oliver, L.: Igralčeva izpoved, Štih: Sen gleda-

liške noči, Vurnik: Odmev iz partnerja, Pozdrav iz Ljubljane: mesto na razglednicah, Rebič, Đ.: Vohunke, Vidmar: Sile časa, Natter: ABC pletenja

III. MLADINSKA LITERATURA: Zajc, D.: Bridka Ludvikova bitka (slikanica), Zbirka Čebelica: Grabe-ljšek: Bojan, Jakopin: Anina uspavan-ka, Hofman: Kdo mamici soli pamet, Glažar & Vrtačnik: Iz laboratorija prof. Vedeža, Angerer: Moj ekološki koledar

Matična kronika za oktober 1985

Zlato poroko sta praznovala KO-VŠAK Anton, star 71 let in Pavla stara 78 let iz Bočne

ŠKRUBEJ Neža, stara 74 let iz Konjskega vrha

Savinjske NOVICE

»Savinjske novice« izhajajo mesečno - Izdaja SZDL občine Mozirje - Urejuje uredniški odbor - Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik - Fotografiska priprava Ciril Sem - Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon: (063) 831-609 - Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje, številka:

52810-637-55424 - Savinjske novice, glasilo SO Mozirje - Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 10. v mesecu - Stavek, filmi in prelom DIC, tozd Grafika Novo mesto - Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani - Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

SMRTI: 1. CAJNER Mihael, star 75 let iz Nazarij, 2. LOMŠEK Angela, stara 73 let iz Sp. Kraš, 3. KLEMENŠEK Rok, star 66 let iz Ljubnega ob Savinji, 4. PLANOVŠEK Franc, star 32 let iz Šmiklavža, 5. PODRIŽNIK Jožefa, stara 52 let iz Poljan, 6. JERAJ Franc, star 73 let iz Nizke, 7.